

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

DEMANDS.

XXXI. Pensions.

XXXIII. Miscellaneous.

XLIV. Commuted Value of Pensions.

XLV. Capital Outlay on Schemes of Government Trading.

XLVI. Loans and Advances by the State Government.'

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: When are we going to take the Police Demand? It should have been taken up to-day.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We shall take up to-day itself after my reply.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Will it be possible to take up the Police Demand to-day when some leaders have to speak and the Hon. Minister has also got to reply?

MR. SPEAKER: It all depends on the leaders. If their speeches are short and the Hon. Minister's reply is also short, we can then take up the Police Demand.

Yesterday the hon. Member Sri C. N. Annadurai was speaking. To-day the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has also come and he has expressed his desire to speak to-day. I will give to Sri C. N. Annadurai 45 minutes and to Sri M. Kalyanasundaram 30 Minutes. Sri C. N. Annadurai may now speak.

IV.—GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET
FOR THE YEAR 1961-62—cont.

SRI C. N. ANNADURAI: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி நான் எனது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் அதிலுள்ள குற்றங்களுக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கான நிலை வருகிற அவசரத்தில் அதில் காணக்கூடிய, இந்தத் துறைத்தனத்தார் செய்திருக்கக்கூடிய சில நல்ல காரியங்களுக்காக எனது பாராட்டுதல்களை தெரிவிப்பதில் தவறியிருவேனோ என்ற அச்ச மில்லாது, முதலில் அவர்கள் செய்திருக்கின்ற இரண்டொரு நல்ல காரியங்களுக்காக நான் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ் மக்களின் நீண்ட கால விருப்பத்தை தமிழ் நாட்டுப் பண்புப்படி இன்றையதினம் ஏற்றுக்கொண்டு, அதைக் காலங்கடந்து ஏற்றுக் கொண்டதாயிருந்தாலும் ஓரளவு அதை ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கு அவர்களது உரிமைப் பெயரான தமிழ்நாடு என்ற பெயரை இந்த அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதற்காக நாம் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதனை இன்னும் முழு மனதுடன், நல்ல வடிவத்துடன் செய்திருக்கலாம் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்வதால் அவர்கள்தாம் செய்திருக்கிற காரியம் தவறே என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவர்கள் இந்தக்

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

காரியத்தை இன்னும் நல்ல வடிவத்திலே, அழகாகச் செய்திருந்தால் தமிழ் மக்களின் எண்ணம், அவர்களது களிப்பு இன்னும் முழு வடிவம் பெற்றதாக இருந்திருக்கும். என்றாலும் இந்த அளவிற்காகிலும் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

மற்றொன்று. எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் 11-வது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளிப்பதற்கான வசதிகளை இந்தச் சர்க்கார் செய்து கொடுத்திருப்பதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழை மாணவர் அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி தரப்படுகிறது என்ற காரணத்தினால் சமுதாயத்தில் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கிற மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய சலுகைகளை, காட்டவேண்டிய வாய்ப்புகளை, வசதிகளைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவதற்கு இதை ஒரு சாக்காக வைத்துக்கொள்ளாமல், ஏழைகள் என்பதற்கு பிற்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பதற்கு சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய மாறுபாட்டை உணர்ந்து பிற்பட்ட மக்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர்த்துவதற்குத் தனிச் சலுகைகள் இனியும் செய்வதும், அவர்களைக் கைதுக்கி விடுவதினால் சாதி நிலை நிறுத்தப்படும் என்கிற அச்சத்தை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக, சமுதாயத்தில் ஒரு சமநிலையை அடையச் செய்ய முடியும் என்ற வகையிலே தொடர்ந்து அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் துறைத்தனத் தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக இந்தத் துறைத்தனம் இந்த ஆண்டு எந்த ஒரு புதிய வரியையும் போடாமல் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருப்பதற்காக அவர்களை நான் பாராட்ட வேண்டி நேரிட்டிருக்கிறது. என் அதை நான் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறதென்று எடுத்துச் சொன்னேன் என்றால் இவர்கள் புது வரி எதுவும் போடாவிட்டாலும் மத்திய அரசிலே நாம் தாங்க முடியாத அளவுக்கு வரி போட்டுவிட்டதால் இனி இந்த மாநிலத்திலே இந்த அரசு வரி போடுவதற்குத் தனி இனமே இல்லை என்ற காரணத்தினால் விட்டுவிட்டார்கள் என்பதனால் பாராட்ட நேரிட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். நமது நிதி அமைச்சரிடையே நல்ல அனுபவமும், வருமூன் சொல்வது, வருவதை நினைந்து செய்வது அமைச்சரின் குணமாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் நல்ல அறிவும் பெற்றுள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்கள்—அந்த வகையில் புதிய புதிய வரி போடுவதற்கு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்களோ என்று கருதுகிறேன். வரும் பொருள் உரைக்கின்ற ஆற்றல் அமைச்சரின் இலக்கணம் என்று சொன்னது போல் “பின் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு வரியும் இருக்காது” என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது அந்த வகையில் தான் இருக்கும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“வரி போடுவதற்கு வேறு இனமே இல்லாது மத்திய அரசு வரி போடப்போகிறது. இனி வரி போடுகிற உரிமைகூட எங்களுக்கு அவர்கள் விட்டு வைக்கப் போவதில்லை” என்பதைத்

8th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

தெரிந்து கொண்டுதான், “நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்” என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஜாடையாக அதைக் குறிப்பிட்ட பார்வையோ என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் நம்முடைய அரசு புதுவரி எதுவும் போடவில்லை என்ற மகிழ்ச்சியை மாய்க்கத் தக்க வகையிலே மத்திய சர்க்காரில் 60 கோடி ரூபாய்க்குப் புது வரிகளை விதித்திருக்கிறார்கள். விதித்திருக்கிற வரிகளும் ஏழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய பண்டங்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தாங்கக்கூடிய மக்கள் மீது போடப்பட்ட வரியாக அமையவில்லை என்பதை எல்லாம் முன்கூட்டியே உணர்ந்து, மத்திய அரசு போட்ட வரிகளினால் பெரும் அளவு ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுகிற காரணத்தினால் இனி நம் அரசு எந்த வகையில் வரி போட இருக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்துதான் இவர்கள் புது வரி இல்லை என்று சொல்லியிருப்பதானது நான் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட வேண்டியதாகச் செய்தது.

இதிலே இருக்கிற இன்னொரு பெரிய சங்கடத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த அரசு செய்திருக்கிற காரியங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிற போது, இந்த மாநிலத்திலே இதற்கு முன்பு வேறு ஒரு அரசு இருந்தது. அதற்குப் பின் இவர்கள் வந்தார்கள், அவர்கள் காலத்திலே இவ்வளவுதான் செய்யப்பட்டது, இவர்கள் வந்தபின் இத்தனை காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் — என்னை ஒப்பு உவமைகளை எல்லாம் பார்த்துச் சீர்தூக்கி இவர்களைப் பாராட்டவோ அல்லது பாராட்டாமல் விடவோ இடம் ஏற்பட்டிருக்கும். அப்படி இரண்டு அரசுகளுடைய சாதனைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துப் பேசுவது சற்றுத் தெளிவு கொடுப்பதாகக்கூட இருந்திருக்கும். ஆனால் அப்படி வேறு அரசு இந்த மாநிலத்தில் இதுவரை இல்லாத காரணத்தினால்—அதாவது நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு முழு பொறுப்புகளையும் அதிகாரங்களையும் கடந்த பத்துப் பதினான்கு வருஷங்களாக காங்கிரஸ் கட்சியிடமே தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறது. இருந்து வருகிறது என்ற காரணத்தினால்தான் மற்ற கட்சிகள் வந்திருந்தால் 11-வது வருப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளித்திருப்பார்களா, மாட்டார்களா, இன்னும் அதிகச் சலுகைகளும், வசதிகளும் இந்த மாநில மக்கள் பெற்றிருப்பார்களா, மாட்டார்களா என்று சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவே, இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே பாராட்டிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, இன்ன இன்னவைகளை அதுவும் இத்தனை ஆண்டுக்குள் செய்திருக்கிறோம் என்று எடுத்துக் காட்டியிருப்பதைவிட ஒரு வகையில் என்ன என்ன செய்திருக்கவேண்டும் என்று கணக்கு எடுத்து, அதில் என்ன என்னதான் செய்ய முடிந்திருக்கிறது, இன்னும் செய்ய முடியாதவைகள் இவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டி யிருப்பார்களேயானால் சாதிக்க வேண்டியவைகளோடு சாதித்திருப்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது இவர்கள் சாதித்திருப்பவை மிகவும் குறைவு என்பதை அவர்களே ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

இந்த நாட்டில் இந்த அரசே நீடித்து இருந்தாலும், வேறு எந்த அரசு ஏற்பட்டாலும் நாட்டில் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் வயிற்று உண்ண உணவு கொடுப்பது தலையாய கடமையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அரசு இருக்கிற நாடுகளுக்கும், அரசு இல்லாத நாடுகளுக்கும் அடிப்படையில் இருக்கக் கூடிய வித்தியாசம் அரசு இல்லாத நாடுகளில் மக்கள் உண்ண உணவு இன்றித் தவிக்கலாம், ஆனால் நிலையான நல்ல அரசு இருக்கக்கூடிய நாட்டு மக்கள் நாகரீகமாகத் தொழில்களில் ஈடுபடவும், வயிற்று உண்ண உணவைப் பெறவும் வசதியும் வாய்ப்பும் இருந்தாக வேண்டும். அதுதான் நாகரீக அரசுக்கு இலக்கணம். ஆகையால் இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தை அளவு கோலாகக் கொண்டு காங்கிரஸ் அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிற காரியங்களை, எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைச் சீர்த்துக்கிப் பார்த்தால் அது பெருமை அளிக்கக் கூடியதாக, சிறப்பளிக்கக் கூடியதாக அமைந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் உண்மையில் பெருமைப் பட்டுக் கொள்வதைவிட, தங்களால் இன்னும் சாதிக்க வேண்டியவைகள் அதிகமாக இருக்கின்றனவே என்று அவர்களே வருத்தப் பட்டுக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் இப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தவறிவிடுகிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் அதை எடுத்துச் சுட்டிக் காட்டுகிற போது, அதிலே உள்ள குற்றம் குறைகளை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கோபப்படுவதும், உண்மையை எடுத்துச் சொல்கிறபோது, நல்வதைப் பாராட்டுகிறபோது “கோழி கூவித்தானு பொழுது விடியப் போகிறது” என்கிற கதைகளை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் எடுத்துப் பேசுவதும் உண்மையை அவர்கள் புரிந்து கொண்டதற்கு எடுத்துக் காட்டல்ல.

நாங்கள் வலியுறுத்தி பேசிய காரணத்தினால்தான் உண்மையில் தமிழ்நாடு என்ற பெயரைக் கொடுத்தார்கள் என்று பாராட்டிச் சொல்கிறோம் என்றால், நாங்கள் உண்மையில் கிளர்ச்சி செய்த காரணத்தினால்தான் 11-வது வகுப்பு வரையில் இலவசமாக ஏழைப் பிள்ளைக்குக் கல்வி வசதி தரவேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று பாராட்டுகிறோம் என்றால்—இந்தச் சிறு சந்தோஷத்தைக் கூடவா நாங்கள் வெளியிட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. இதைக்கூட நாங்கள் அதுபவிக்க முடியாத முறையில் நம்முடைய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் “கோழி கூவி பொழுது விடிய வில்லை” என்று பேசுகிறார்கள் என்றால், நான் பழங்காலத்து மேதைகள், ஞானிகள்தான் குரங்கு பாஷை, கோழி பாஷை, பிருகங்களுடைய பாஷை எல்லாவற்றையும் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்—ஆனால் இன்றையதினம் ஆட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு கோழி பாஷை புரிந்துவிடுகிறது, கோழி நிலைக்கிற நிலைப்பைப் புரிந்து கொண்டு பேசுகிறார்களே என ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி பிருகங்களுடைய பாஷையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சியில் ஒரு கூல் அளவுக்காவது மனிதர்

8th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

களுடைய பாஷையைப் புரிந்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் கட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள், காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்களேயானால் பல பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டு விடும் என்று நான் கருதுகிறேன். நாட்டில் நடைபெறுகிற கிளர்ச்சியின் பயனாக ஒரு காரியத்தில் சர்க்கார் இறங்குகிறார்கள் என்று சொல்வது இழுக்கல்ல. அந்தச் சர்க்கார் மக்களை மறித்து நடக்கிறார்கள் என்பதற்காக எல்லோரும் சந்தோஷப்பட வேண்டுமே தவிர—அது கோழி கூவி எழுந்ததா, கோழி கூவாமல் எழுந்ததா என்கிற பிரச்சனையில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உண்மையில் அப்படிப் பேசுவது ஜனநாயகப் பண்பா காது.

ஆகையால் நாங்கள் கிளர்ச்சி செய்த பயனாக ஆட்சியாளர்கள் இந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்வதைக் குற்றமுள்ளதாகக் கருதி, அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு கோழி கூவி சூரியன் கிளம்பவில்லை என்று ஒருவர் சொல்வதும், மாலை வந்து மலரவில்லை என்று இன்னொருவர் சொல்வதும் இப்படியெல்லாம் உண்மையில் பேசிக் கொண்டிருப்பதானது ஜனநாயகத்தை வளரவிடாது, ஜனநாயகப் பண்புக்கு ஏற்றதும் அல்ல என்பதை உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களை உண்மையில் எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் உதறிவிடுவதில்லை என்று முதன் முதலிலே நிறு அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளிக்கின்ற முறையில் மிக்க பெருந்தன்மையோடு பேசினார்கள். அவர்களையே நான் கேட்கிறேன் இந்த நான்கைந்து ஆண்டு காலத்தில் எதிர்தரப்பில் இருந்து எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களில் எந்தக் கருத்தை அவர்கள் உடனடியாக மட்டும் அல்ல நெடுநாளைக்குப் பிறகாவது ஏற்றுக்கொண்டு காரியம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று—இந்த மன்றத்தில் சொல்ல வேண்டாம்—அவர்களுடைய மனத்திற்குள்ளேயே பதில் சொல்லிப் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வியை உங்கள் மனத்திற்குள்ளேயே கேட்டுப் பாருங்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : என்னுடைய மனத்திலே பேசி விட்டுத்தான் அடுத்தபடியாக இங்கே பேசுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM அப்போது உங்களுடைய மனத்திற்கு ரொம்ப மறதியாக இருக்கும்.

SRI C. N. ANNADURAI : ஆகையால்தான் அவர்கள் எந்த எந்தக் காரியங்களில் எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொன்னவைகளை நடை முறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனே உங்களுடைய மனத்தைக் கேட்டுப் பாருங்கள் என்று சொல்வதையும், நான் உடனே என் மனதைக் கேட்டுப்பார்த்த பின் தான் சொல்கிறேன் என்பதும், அப்போது மறதி அதிகம் இருக்கும் என்பதும் காமன் பண்டிகையில் இவன் ஒன்று சொல்வதும், அவன்

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

ஒன்று சொல்வதும் இப்படியாகப் பேசுவது போன்ற முறையில் பேசுவது வேடிக்கை விஷயம் அல்ல. நான் கொஞ்சம் மன அலைச்சல் அதிகம் உள்ளவனாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இல்லை. அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். ஆட்சிப் பொறுப்பில் பெரிய பதவியில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள், இன்னும் பெரிய பதவிக்குப் போகவேண்டிய அமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றி தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைவிட்டு காமன் பண்டிகையில் பேசுவதுபோல் பேசிக்கொண்டு போனால் அது வேடிக்கைக்காகப் பயன்படுமே தவிர வேறு காரியத்திற்குப் பயன்படாது. இன்னும் நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுவேன். அந்த வித்தையை என்னிடம் வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். உங்களுக்குத் தெரிந்ததைவிட, நான் அந்த வித்தையில் கொஞ்சம் கைதேர்ந்தவன். ஆகவே அதிலே ஈடுபட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொறுப்பிலுள்ளவர்கள், எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகின்றவர்கள் எந்த அளவுக்கு செயல் முறையில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதில் ஏதாவதை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் உற்சாகம் அடைவார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள் பிற மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய மாநிலம் எடுத்துக் காட்டாக இருக்க வேண்டும் என்று. இந்த மாநிலத்தில் நான் கொடுத்திருக்கின்ற பல பெரிய புத்தகங்களைப் படித்துப் பார்த்து கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் நம்முடைய விவாதத்தின் தரம் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் எடுத்துக் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் முன்பு அவர்கள் ஒரு பெரிய லட்சியத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எல்லா காரியங்களிலும் எதிர்க்கட்சிகளை கலந்து கொண்டுதான் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறேன். அதே முறையில் ராவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கப்பதற்குக்கூட எதிர்க்கட்சிகளைக் கலந்து கொண்டு தயாரிக்கலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். இவ்வளவு ஜனநாயகத்தை சொல்லக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துக்களை சொல்லும்போது தனி மனிதராகிவிடுகிறார். இது எந்த அளவுக்கு ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தனது ஓய்வு நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெறும் தத்துவ விளக்கத்திற்கு மட்டும் ஜனநாயகத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. ஆகவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கவனிக்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இங்கு கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற ஆர்வம் குன்றிவிடுகிறது என்பது மட்டுமல்ல. இந்தச் சபையில் எண்ணிக்கை பலத்தோடு வந்தால் அல்லது இந்த ஆளும் கட்சி ஒன்றுமே செய்யாது என்கின்ற திடமான முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலையில்தான் மக்களிடத்தில் இந்த

8th March 1961] [Sri C. N. Annadurai]

குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, அதில் மும்மரமாக ஈடுபட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் வந்து சேருகிறது. ஆகவே உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தை செம்மைப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கொஞ்சமாவது அக்கறை இருக்குமானால் எதிர்க்கட்சி தரப்பில் சொல்லுகின்ற நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நியாயமான கோரிக்கை என்று சொல்லும் போது சர்க்கார் பாஷையில் நியாயம் எது என்பதை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. எந்த கோரிக்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையோ அதை நியாயமற்றவை என்று சொல்லி விடுவதை நாம் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவே எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களில் வாதத்திறமை குறைவாக இருந்தாலும்கூட நன்மை கிடைக்கும் என்று தெரிந்தால் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது சொல்லப்படும் கருத்துக்களைக் கேட்டு உடனடியாக அதைத் திருத்திவிடப்போவதில்லை. எந்தெந்த கோரிக்கைகளை யார் யார் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதையும் முன்பாகவே குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். உங்களுடைய எண்ணிக்கை பலத்திற்கு தக்கபடி யார் யார் ஒப்புதல் அளிக்கவேண்டும் என்பதை முன்பே எண்ணிக்கை பலத்தால் முடிவு செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே இப்போது நாங்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களால் இதை நீங்கள் திருத்திவிடப் போவதில்லை. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் நிதிநிலை அறிக்கைமீது சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் எந்த அளவு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, எந்த அளவு அது கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது விளங்குகின்றது. நாங்கள் ஒரு பிரச்சனையைச் சொல்லுகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், குழாய்க்கிணறுகள் அதிகமாக வெட்டப்பட வேண்டும். சப் லாயில் வாட்டர் எடுத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும், செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் பாலாற்றில் தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பல கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறோம். இப்படி சொல்லப்பட்ட எந்த விஷயத்தையாவது ஒரு வருஷமாக ஆலோசித்துப் பார்த்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கோடிட்டு காட்டி இதைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிருக்கிறார்களா, எப்படிக் கோடிட்டு காட்ட முடியும் என்று கேட்க முடியாது. ஏனென்றால் மந்திரி அபிவிருத்திக்காகப் பணம் ஒதுக்கியதை தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் என்னைக் கொஞ்சம் கவனமாகவே பார்த்து இதற்காக 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது எங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் என்ற முறையிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி தரப்பில் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களில் இவைகள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று கோடிட்டு காட்டக்கூடிய அளவில் தெரிவித்திருந்தால், அதைப் பார்த்து எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர்களுக்கு சற்று உற்சாகம் ஏற்படுவது மட்டுமல்ல மேலும் சிலவற்றைச் சொல்லுவதற்கு வழி ஏற்படும். இந்த ஆண்டு எடுத்துச்சொல்லுகின்ற

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

கருத்துக்கள் மிகவும் நியாயமானவையாக இருந்தாலும்கூட அதை ஏற்கனவே திட்டப்பட்ட இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மாற்றி அமைக்கப் போவதில்லை என்பது உறுதியாக தெரிவித்தாலும் எதிர்க்காலத்திற்காக இது பயன்படும் என்ற அளவில் சிலபல கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்கள் கட்சி சார்பில் பல நண்பர்கள், என்னென்ன கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமோ அவற்றை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளில் ஒரு விஷயத்தில் என்னுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ப. உ. சண்முகம் எடுத்துச் சொன்னதை நான் ஒரு வகையில் வன்மையாகக் கண்டிக்க கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நம் முடைய அமைச்சர்கள், அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செல்லும் நேரத்தில் கட்சி வேலை செய்கிறார், அது மட்டுமல்ல, பணமும் திரட்டுகிறார் கட்சிக்காக என்று சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவ்விதம் கூறினது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கதுதான். ஏனென்றால், அவர்கள் சொன்னதற்கு காரணம் இருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். இரண்டு பேரும் ஒரே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அமைச்சர் சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற வேளையில் கட்சி வேலை செய்கிறார் என்பது மட்டுமல்ல, பணமும் திரட்டுகிறார் என்று சொன்னதைக்கூட நான் குற்றச்சாட்டு என்று கருதவில்லை. நம் முடைய மாணிக்கவேலர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்காகப் பிரச்சாரமும் செய்கிறார் என்ற விஷயத்தைத் தெரிவித்து விட்டார் என்றே கருதுகிறேன். மாணிக்கவேலர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரச்சாரமாக மக்களிடத்தில் எதைப்போய் சொல்லப்போகிறார், காங்கிரஸ் சரித்திரத்தைப்பற்றி பேசப்போகிறார்களா? தண்டியாத்திரையைப்பற்றி பேசப்போகிறார்களா அல்லது அலிப்பூர் சிறையில் ஆறாண்டு காலம் இருந்ததைப்பற்றி பேசப்போகிறார்களா? காந்தியார் உப்பு சத்தியாகிரகம் நடத்திய போது தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் தான் தலைமை தாங்கி நடத்தியதைப்பற்றி பேசப்போகிறார்களா? எதைப்பற்றி பேசப்போகிறார்கள்? இருக்கிற அமைச்சர்களிலே வலுவிலுந்து இருக்கக்கூடிய அவர்கள் கட்சிப் பிரச்சாரம் செய்தார் என்று குறிப்பிடுவது, அதை எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஒருவர் சொல்லுவது அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் பொதுத் தேர்தலுக்கு ஒரு சீட்டு வாங்கிக் கொடுக்க உதவுமோ என்ற அளவில்தான் அதை நான் கண்டிக்கிறேன். ஆகவே திரு. சண்முகம் அவர்கள் என்ன காரணத்திற்காக இவ்விதம் சொன்னார்களோ தெரியவில்லை . . . (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் : ஜில்லா நட்பாக இருக்கலாம்.) அதை அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற முறையில் நான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தேன், ஆசுபத்திரியைப் பார்வையிட்டேன், பின்னால் பல இடங்களைப்போய் பார்வையிட்டேன். பின்னால் சாப்பிட்டேன் பின்னால் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளுகிற நேரத்தில்

8th March 1961] [Sri C. N. Annadurai]

போய் கட்சிப் பிரசாரம் செய்தேன், நிதி திரட்டினேன் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதிலும் முக்கியமாக 'சாப்பிட்டேன்' என்பதை இந்த மன்றத்திலேயே தெளிவாகச் சொன்னார்கள். திரு. சண்முகம் ஏதோ அந்த வேலையை அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து செய்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற அளவில் சொன்னார்கள் என்று நான் எண்ணவில்லை. அமைச்சர் மாணிக்கவேலர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கட்சியை காப்பாற்றுவார் என்பதை நான் முன்பே அறிந்திருக்கிறேன். முன்னால் என்னுடைய கட்சியை ஆதரிப்பேன் என்று என்னிடமே கையொப்பமிட்டு தந்துவிட்டு பின்னால் எப்படி நடந்து கொண்டார் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். எப்படி அவர் தந்த வாக்குறுதியின்படி எங்கள் கட்சியை காப்பாற்றினார்களோ அந்த முறையில்தான் காங்கிரஸ் கட்சியை காப்பாற்றுவார்கள் என்பதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவ்விதம் செய்ததையும் இங்கு அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் திரு. சண்முகம் அவர்கள் எப்படி சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஜில்லா பற்றுதலோ அல்லது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற பல சிறப்புகளில் இதுவும் ஒன்றுதான்—ஒருவருக்கொருவர் கைபிடித்து கொள்கிறார்கள்—என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. உண்மையில் அமைச்சர்கள் கட்சிப் பிரச்சாரத்தை அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் மேற்கொள்ளலாமா என்ற தத்துவத்தை அவர் நன்றாக சிந்துத்துப் பார்க்கவேண்டும், ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று அமைச்சர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்சிப் பிரச்சாரத்தை அமைச்சர்கள் செய்கின்ற நேரத்தில், பணம் திரட்டுவது என்றால், அது முறையாகுமா என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கின்ற செல்வாக்கு அமைச்சர்களுக்கு இருக்கின்ற செல்வாக்கை விட உயர்ந்ததா என்று கேட்பது எந்த ஜனநாயக வாதம் என்று தெரியவில்லை. ஜனநாயக அடிப்படையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கின்ற செல்வாக்கைவிடவும் அமைச்சர்களுக்கு இருக்கின்ற செல்வாக்கைவிடவும் மக்களுடைய செல்வாக்கு மிகவும் உயர்ந்தது என்பதை அமைச்சர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ பணம் திரட்டுவதற்கு அதிகாரிகள் எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று எடுத்துக்கூறினால் அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் பணம் திரட்டுவது என்ற முறை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

நான்

அன்று

குறிப்பிட்டது, இது மாதிரி அதிகாரிகளை உபயோகித்து பணம் திரட்டினார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கின்றதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே அதிகாரிகளை உபயோகித்து பணம் திரட்டினார்கள் என்று சொல்லுவது தவறு, அது பொருத்தமாகவும் இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் பணம் திரட்டினார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம்.

[8th March 1961]

SRI K. ANBAZHAGAN : அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : வசூல் செய்தது உண்மைதான், அல்லது வசூல் செய்தது எவ்வளவு என்கின்ற பிரச்சினைக்கே நான் போகவிருப்பவிலை. அமைச்சர் பொறுப்பில் இருக்கின்ற நேரத்தில் இம்மாதிரியான காரியங்களுக்கு ஈடுபடலாமா என்கின்ற பொது தத்துவத்தைத்தான் நான் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் ஜனநாயகத்தில் எவ்வளவு தூய்மை இருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். அமைச்சராய் இருக்கின்றவர்கள் கட்சி வேலை நடத்தலாம் என்பதில் யாருக்கும் இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது. அமைச்சர்கள் போடுகிற சுற்றுப்பயணத் திட்டங்களை பார்த்தாலும் சரி, சுற்றுப் பயண நேரத்தில் நடை பெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளில் யார்யார் அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதைப் பார்த்தாலும் சரி, அமைச்சர்கள் ஈடுபடுகின்ற கூட்டங்களில் எவ்வளவு கட்சிப் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது என்பதை கணக் கெடுத்துப்பார்த்தால் அமைச்சர் பதவியை தவறாக பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை மக்கள் நன்றாக தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட கல்நாட்டுவிழா காலையில் இருக்கும், மாலை யில் பொதுக்கூட்டம் இருக்கும். பொதுக்கூட்டத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், அதை யாரும் கேட்கமாட்டார்கள். ஆனால் கல்நாட்டுவிழா போன்ற விழா கூட்டங்களில் கட்சி பிரச்சாரம் செய்யப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். நானும் அமைச்சர் கக்கன் அவர்களும் கலந்துகொண்ட கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் கூட்டத்தில் பொதுவானப் பிரச்சினையை பேசுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்கள். இம்மாதிரி விழாக்களில் பிரிவினையைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்று பலர் இங்கும்கூட தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நடந்த கூட்டத்தில் எனக்குப்பின்னால் பேசிய அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள், நான் பிரிவினையைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருந்தம்கூட, இந்தியாவின்னுடைய ஒற்றுமைக்காக பாடுபட வேண்டும் என்று கடைசியில் தன்னுடைய கட்சிப் பிரச்சாரத்தை செய்து கொண்டதான் வந்தார்கள். இதிலிருந்து கட்சிப் பிரச்சாரம் வெற்றி பெற்றுவிடும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் பேசிய பிறகு கனம் கக்கன் அவர்கள் பேசிக்கொண்டு போனார்கள். கனம் கக்கன் பேசியதைக் கேட்டு மக்கள், அண்ணாதுரை பேசியிருந்தால் நாட்டின் பிரிவினைக்கு ஆயிரம் காரணம் காட்டி யிருப்பான் என்று சொன்னார்கள். ஒரு அமைச்சர் தன்னுடைய அலுவலை முடித்துவிட்டு கட்சிப்பிரசாரம் செய்வதில் ஆட்சேபம் ஏதும் இருக்க முடியாது. ஆனால் நமது அமைச்சர்களின் அலுவல்களும் கட்சிப் பிரசாரமும் ஒன்றாகச் தேர்ந்து விடுகிறது. அவர்கள் செய்யக்கூடிய அலுவலை பிரித்துப் பார்க்க இயலாத நிலை இருந்து வருகின்றது. ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள் 'Caesar's wife should be above suspicion' என்று. அந்த முறையில் அமைச்சராக இருக்கின்றவர்கள் தெள்ளத்தெளிவாக பிரித்துப் பார்க்கத்தக்க வகையில் தங்கள் நடவடிக்கைகளைத் தூய்மை உள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர, மாக மறு

8th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

இருப்பதைச் சட்டிக் காட்ட முடியாத அளவில் தடுத்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்—ஆக, இனியாகிலும் அந்த மாதிரி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டாமென்றும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே மற்றவர்கள் எங்களுக்கு மதிப்புத்தராத தேவையில்லை, எங்கள் மதிப்பு இருக்கவே இருக்கிறது என்று சொன்னவுடனே, 'உங்கள் மதிப்புத்தான் சந்தி சிரிக்கிறதே' என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசியதாக நான் அறிந்தேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் இவ்வளவு தூரம் இறங்கி வந்து பேசுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால் நான் துவக்கத்தில் சொல்லியதுபோல, மேல் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார், இளம் வயதிலேயே, மேல் நிலைக்கு வந்திருப்பது மட்டுமல்ல, இன்னும் மேலான நிலைக்குச் செல்ல வேண்டியவர். அப்படி அவர் மேலான நிலைக்குச் செல்வதற்கு மிகத் தரம் குறைந்த மனோபாவத்தை அவர் விட்டுவிட வேண்டும். எதிர் விட்டு ஜன்னலை எட்டிப் பார்க்கப்பது என்பது மிகவும் தாக்குறைவான காரியமாகும். அதிலும் இவர் வட நாட்டுக்குச் செல்வதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆகவே பார்தா முறை இருக்கிறது. ஆகையால் அத்தகைய இந்த நடவடிக்கையை இந்த நாட்டோடு விட்டுவிடவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம் : எங்கு சென்றாலும் நம் நாட்டுக்குத்தான் செல்கிறேன்). அவர்கள் அந்த நாட்டுக்குப் போகப்போகிறார்கள் என்று அட்வான்ஸாகவே சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த நாடும் நம் நாடுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும் இந்த முறை அங்கு வேண்டாம் என்று சொல்லுகின்றேன். ஒரு கட்சிக்குள் ஏற்படக்கூடிய சிலபல காரியங்களை—வெளியிலே உள்ளவர்கள் சொன்னாலும் பரவாயில்லை—சந்தி சிரிக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் பேசுவது எந்த ஜனநாயகத் தத்துவப்படி நியாயமானது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகின்றார்கள்? அப்படிச் சொல்லவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு கட்சியிலும் இருப்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவது இயலாத காரியமா?—கூடாத காரியம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்—இயலாத காரியமா என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கட்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் காலையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மறைந்த கோவிந்த வல்லப பந்த் அவர்களைப்பற்றி அனுதாபத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது, ஒவ்வொரு கட்சியிலும் பல முறைகளில் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படும், அந்த முறையில் கட்சியில் ஏற்படக்கூடிய கருத்து வேறுபாடுகளை அவர்கள்தான் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்து குழப்பங்கள் ஒவ்வொரு கட்சியிலும் ஏற்படும். ஒரு கட்சியை நடத்திக்கொண்டு செல்லுகின்றவர்களுக்குத் தான் இந்தச் சங்கடங்கள் தெரியுமே நவிர கட்சியை வேடிக்கையாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கா தெரியும்? நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கட்சியை நடத்திச் செல்லும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர். இருக்கக்கூடிய கட்சிகளில் எந்தப் பக்கம் வலிவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று கருதுகின்றாரோ அதில் சேர்ந்து வெளிச்சம் போடக்கூடியவர்கள். அடுத்த மந்திரி யார்?—ராஜாஜியா? காமராஜா?—என்று பிரச்சனை

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

வந்த காலத்தில் வெளியிலே என்ன பேசப்பட்டது என்றால் ஆச்சாரியாரின் அத்தியந்த நஷ்பர் என்று கூறுகிறார்கள், ஆச்சாரியாரும் நான் சிஷ்யப் பிள்ளையை தயார் செய்திருக்கிறேன், கோவையிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய இளைஞர் அவர், பிரசித்தி பெற்ற கிரிமினல் வக்கீல் என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டு இருந்த காலத்தில் இந்திராணி போன்று காட்சியளித்துக் கொண்டு வந்த அவர்—இந்திராணி கதையை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன், இந்திரன் மாறினாலும் இந்திராணி அதே இந்திராணி தான் என்று சொல்லுவார்கள், அந்த முறையில்—ஆச்சாரியார் போய் காமராஜர் வந்தவுடனே அவரது பக்கத்தில் பார்த்தால் நிதி அமைச்சர் உட்கார்ந்திருந்தார். இப்படிக் கட்சிப் பற்றுக்கூட இல்லாத நிதி அமைச்சரைப் பார்த்து சந்தி மட்டும் சிரிக்காது, வீட்டுக்கு வீடு சிரிக்கும், ஆளுக்கு ஆள் சிரிப்பார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இன்றையதினம், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சந்தி சிரிக்கிறது என்று சொன்னதால் இப்படிப்பட்ட மனப் போக்கை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள்—மற்றவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்லட்டும். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை—அதுவும் சபையை அலங்காரப்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படுவதாக இருக்கலாம்—எனது கண்ணோட்டத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகின்றேனோ அந்த முறையில், அதுவும் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் எனக்கு ஒரு சிறு உரிமை கொடுத்ததால் அதாவது நான் எப்போதாவது தவறாக நடந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லி திருத்துவதற்கு உரிமை எல்லோருக்கும் உண்டு, அன்னா துரைக்கும் உண்டு என்று எனக்கு தனியாக கொஞ்சம் உரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் போக்கைக் கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஒருவருக் கொஞ்சம் தெரிந்துகொண்டால்தான் பெரிய காரியங்கள் சாதிக்க முடியும். அப்படி எடுத்துச் சொல்லுவதில் எட்சிக்குள் ஏற்பட்ட சிறு குழப்பத்தை வைத்துக்கொண்டு சந்தி சிரிக்கிறது என்று பேசியிருக்கின்றார்கள். உண்மையில் சந்தி சிரித்ததா இல்லையா, எனது நடந்தது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டால் என்னிடத்தில் இதைப்பற்றித் தனியாகப் பேசினால் நான் எடுத்துச் சொல்வேன். அவர்களுக்கு இருக்கும் ஆயிரத்தெட்டு வேலைகளில் இதைக் கேட்டுக் கொள்ள காலம் இருக்காது. கேட்டுக்கொள்வதற்குக்கூட நேரம் இல்லாத இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி யாரோ சொன்னதை காதின் வழியாகக் கேட்டு வாயின் வழியாக விட்டுவிட்டிருக்கின்றார்கள். எதையும் காதின் வழியாகக் கேட்டு, கண் வழியாகப் பார்த்து வாய் வழியாக வெளி விட்டெண்டும். ஆகவேதான் பெரியவர்கள் இந்த மூன்று புலன்களையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். காதின் வழியாக வாங்கி வாயின் வழியாக வருவது இருமலாக இருக்கலாம், தும்மலாக இருக்கலாம், ஏப்பமாக இருக்கலாம், ஆனால் எண்ணமாக இருக்காது. எதிர்க்கட்சியை ஏளனப்படுத்தத்தக்க போக்கை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கின்றேன்.

8th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

நான் துவக்கத்தில் சொல்லியபடி இவர்கள் சாதித்து இருக்கின்ற காரியங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மற்றவர்கள் அதிகம் சாதித்திருக்கிறார்களா என்று எடுத்துச் சொல்லுகின்ற விதத்தில் ஒரு "ஆல்டர்னேடிவ் கவர்ன்மெண்ட்" இல்லாத காரணத்தினால், சாதிக்கவேண்டியவை எவ்வளவு, அதில் எந்த அளவு சாதித்திருக்கிறோம், இன்றைக்கு நம்முடைய மக்களுக்கு கொடுக்கத்தக்கது எவ்வளவு, மக்களுக்கு கிடைத்தது எவ்வளவு என்று காட்டக்கூடிய முறையில் கொடுத்திருந்தால் சாதனைகள் எவ்வளவு என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும். அதை விட்டு வெள்ளைக்காரன் காலத்தில், ஜஸ்டிஸ் கட்சி காலத்தில் நடந்தவைகளை விட அதிகமாக சாதித்திருக்கிறோம், ஜஸ்டிஸ் கட்சி காலத்தில் 12 பொலி காளைகளை வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். நாங்கள் தாலுக்கா விற்கு 120 பொலி காளைகளை வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று தற்பெருமை அடித்துக் கொள்வதில் அர்த்தமில்லை. நாட்டுக்கு நம் ஆட்சியின் மூலமாக என்ன கிடைத்தது? என்ன முற்போக்கு திட்டங்களினால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது? வறுமையை ஒட்டி இருக்கிறோமா? வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கியிருக்கிறோமா? பயங்கர விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறோமா? அல்லது கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோமா? எல்லா மக்களுக்கும் தொழில் வாய்ப்பு தேடிக்கொடுத்திருக்கிறோமா? இயற்கை செல்வங்களை விஞ்ஞான முறையில் பயன்படுத்த செயல்முறைகளைக் கைக்கொண்டிருக்கிறோமா? வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியைப் பேருக்கியிருக்கிறோமா? உழவர்கள் மனதில் சுந்தோஷத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோமா? தொழிலாளியின் துயரத்தைத் துடைத்திருக்கிறோமா? நடுத்தர வகுப்பினரின் நல்லாழிவுக்கான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோமா? இதைப் பற்றியெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளைப்பற்றி எண்ணிப் பார்த்து எந்த அளவு சாதித்திருக்கிறோம் என்ற கணக்கை எடுத்து அடக்க உணர்ச்சியோடு, இதைவிட சாதிக்கக் கூடியவர்கள் எதிர்காலத்தில், வரக்கூடும் என்ற ஒரு அரசியல் தெளிவோடு, எங்களால் இவ்வளவுதான் சாதிக்க முடிந்தது, இன்னும் எவ்வளவோ சாதிக்க விரும்பினோம், 'ஆனால் முடியவில்லை' என்று அப்படிப்பட்ட ஜனநாயகப் பண்பு வளரவேண்டும் என்று இதனை இவ்வளவு வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். அந்த இலக்கணப்படி பார்த்தால் இந்த அரசு சாதித்திருக்கும் காரியங்களில் பெருமைப்படுவதற்கு அதிகம் இல்லை என்று ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு நாம் ஒரு திட்டமிட்ட ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம்—அதாவது "ப்ளான்ட் இக் காலம்" என்ற முறையில் திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தை வளரச் செய்கிற நடைமுறையில் நாம் இருந்துகொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களில் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிவுற்று, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு அடி எடுத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? நமக்குக் கிடைத்த ரிட்டர்ன், அதாவது பலன்கள் என்ன? செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ஒரு ரோக செல

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

வழிக்கப்பட்டதா? அல்லது இடத்திற்கு இடம் பேதம் இருக்கக் கூடிய முறையில் செலவழிக்கப்பட்டதா? செலவழித்த விதத்திலே சமுதாயத்திற்குப் பயன்படாமல் தாறுமாறாக செலவழிக்கப்பட்டது எவ்வளவு? செலவழிக்கும் நேரத்தில் எதிர்பார்த்த பலன் என்ன? இப்போது கிடைத்துள்ள பலன் என்ன? இவைகளைப் பற்றி நிபுணர்களே தங்கள் மண்டையைப் போட்டு குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளிலெல்லாம் தெரிவு கிடைத்து விட்டது போல, எல்லா திட்டங்களும் வெற்றி பெற்றுவிட்டது போல டார்ஜெட்டுகளை எடுத்துக்காட்டி இவ்வளவு சாதிக்க விரும்பினோம், அதைவிட அதிகம் சாதித்து விட்டோம் என்று எடுத்துக் காட்டுவதில் பயன் இல்லை. திட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து அத்நேர பேர்களும் சொல்லுகிறார்கள். திட்டங்கள் மூலமாக எதிர்பார்த்த பலன் இன்னமும் பெறவில்லை, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை இன்னமும் உயர்த்த முடியவில்லை, தனி மனிதன் வருவாயை நம்மால் இன்னும் பெருக்க முடியவில்லை என்று. தேசிய வருமானத்தை ஓரளவு பெருக்கியிருக்கிறோமே தவிர தனி மனிதன் வருமானத்தை—பர் காபிடா இன்கமை—பெருக்க முடியவில்லை என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் புள்ளிவிவரம் கணக்கோடு எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். அரசியல் அனுபவம் படைத்தவர்கள் எங்கே சோரம் போய்விட்டது என்று தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எண்ணிக்கை பலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் இந்தத் திட்டங்களால் இவ்வளவு சாதித்திருக்கிறோம் என்று எடுத்துப் பேசுவதானால் அது உண்மைக்குப் புறம்பானது மட்டுமல்ல, மக்களைத் தவறான பாதையில் திருப்பிவிடுவதாக ஆகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களைத் தவறான பாதையில் எதிர்க்கட்சிகள் அழைத்துச் செல்வதாக சொல்லப்படுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். இன்று நாட்டில் நிறைவேற்றப்படுகின்ற திட்டங்களைச் சற்று கூர்ந்து கவனிக்கும்படி நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களில், இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில், இந்த கடந்த 10 ஆண்டுகளிலே இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே எவ்வளவு பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் பெரும்பாலான தொகைகள் கட்டிடங்கள் கட்டுவதிலே செலவழித்திருப்பது தெரியும். அப்படி கணக்கெடுத்துப் பார்த்து, அந்தக் கட்டிடங்கள் எல்லாம் யாருக்குப் பலனளித்தது என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளும் வகையிலே கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்ப்பதும்போது இந்தத் திட்டங்களுளே ஏழைமக்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்படக்கூடிய விதத்திலே இந்த திட்டங்கள் அமைக்கப் பட்டவில்லை. ஆகவே நீங்கள் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்காத காரணத்தினால், இந்தத் திட்டங்கள் விஷயத்திலே மக்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்று நாங்கள் எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் தப்ப பிரசாரம் செய்கிறீர்கள் அதனாலே மக்களுக்கு திட்டத்தின் பேரில் அவநம்பிக்கை ஏற்படுகிறது என்று எங்கள் பேரிலே குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. திட்டங்களைப் பொறுத்த

8th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

வரையிலே அலுவலர்கள் செய்யக்கூடிய ஒரு பொழுதுபோக்கு காரியம்தான் இது என்று கிராமத்திலுள்ள மக்கள் கருதுகிறார்கள். நம்முடைய நிதி மந்திரி அவர்கள் விறகுக் கடைக்கும், அரிசிக் கடைக்கும் போவதற்குப் பதிலாக, திட்டத்தின் போல் கட்டப் பட்டுள்ள கட்டிடங்கள் உள்ள ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று, அந்த கிராமத்திலே உள்ள ஒரு பெரியவரை அழைத்து, தான் மந்திரி என்பதை அவரிடத்திலே கூறாமல், அந்தக் கட்டிடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, இது என்ன கட்டிடம் என்று கேட்கட்டும். அதற்கு அவர் இது சர்க்கார் கட்டிடம் என்று பதில் சொல்வதைக் கேட்கலாம். ஆனால் நீங்கள் தெளிவாக அந்தக் கட்டிடத்தின் மீது சமுதாயக் கட்டிடம் என்று எழுதியிருக்கிறீர்கள். எல்லா கம்யூனிடி மக்களுக் காகவும் என்று கட்டியிருக்கிறவர்கள் எல்லோருடைய உழைப்பும் இதிலே இருக்கிறது. ஆனால் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அதைப் பார்க்கின்றபோது எப்படி கிதப்புக் கட்டிடத்தைப் பார்த்தால், போலீஸ் ஸ்டேஷன் அல்லது கோர்ட் என்று சொல்கிறோமோ, அனைப்போல் கிராமத்திலுள்ள இந்தக் கட்டிடங்களைப் பார்த்த வடனேயே அதைச் சர்க்கார் கட்டிடம் என்று சொல்கிறார்கள். இது இன்னும் சர்க்காருடைய வேலையாகக் கருதப்படுகிறதே தவிர, மக்களுடைய மனத்திலே ஆர்வத்தை இன்னும் ஏற்படுத்த வில்லை. அப்படி இந்தத் திட்டத்திலே மக்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்பட வேண்டுமானால், இது மக்களுக்கு எப்படி தோடியாக பலன் தருகிறது என்பதை நாம் விளக்கிக் காட்டினாலொழிய, எப்படி இதிலே மக்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்பட முடியும்? கட்டிய கட்டிடங்கள் இடிந்து விழுவதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே கனம் கக்கன் அவர் கரிடத்திலே சொல்லியிருக்கின்றேன். அதற்கு அவர்கள் “அண்ணா கிறை அவர்கள் கண்களுக்கு இடிந்த கட்டிடங்கள்தானா பட வேண்டும். வேறு நல்லக் கட்டிடங்கள் படவில்லையோ” என்று குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதேசமயத்தில் இந்தக் கட்டிடங்கள் இடிந்து விழுவதற்கு என்ன காரணங்கள் என்பதை அறியும் வகையிலே தம்முடைய கோபதாபத்தைத் திருப்பி விட்டிருப்பாரேயானால் நன்றாய் இருந்திருக்கும். என்னுடைய பகுதியிலே கட்டப்பட்டுள்ள ஒரு கட்டிடத்தை வந்து பாருங்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். ஒன்றும் பயனில்லை. இப்போது கட்டப்பட்டுள்ள கட்டிடங்கள் மழைக் காலத்தில் நல்ல மழை பெய்து, வெய்யில் வந்தவுடன் பாளம் பாள மாக வெடித்து விடுகிறது. அந்த வகையிலே எவ்வளவு பணம், எத்தனை கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாழாக்கப்பட்டு இருக்கிறது, விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்ப்பார்களே யானால் எவ்வளவு பணத்தை ஏழை எளிய மக்கள் வாயைக் கட்டி, வயிரைக்கட்டி, பகல் சாப்பிட்டு ராத்திரி சாப்பிட்டாமல், மகன் சாப்பிட்டு, தாய் சாப்பிட்டாமல், கணவன் சாப்பிட்டு, மனைவி சாப் பிட்டாமல், அவர்கள் மிச்சப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு பணத்தை விரயமாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இந்தப் பழி யார் தலையில் விழும்? இதற்கு எத்தனை காலத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற பயங்கரமான உண்மைகள் உங்கள் நெஞ்சிலே இருக்குமானால், கட்டப்

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

பட்டுள்ள கட்டிடங்களின் கணக்கைச் சொல்வதிலே ஏன் தயக்கம்? அப்படிச் சொல்லப்பட்டுள்ள காரியங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தாலும் அதுவும் நடக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதன் முடிவில் விவசாயத்தினுடைய விளைவை 12 லட்சம் டன்னாக நாங்கள் உயர்த்த இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதைச் சொல்லி விட்டு 'இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னாலே கவர்னர் உரையிலே, 12 லட்சம் டன் என்று சொன்னோம், ஏற்கனவே 9 லட்சம் டன்னிற்கு வந்துவிட்டோம், இன்னும் 3 லட்சம் டன்னை திட்ட காலத்திற்குள் பூர்த்தி செய்துகொள்வோம்' என்று இந்த மன்றத்திலே படித்துக் காட்டப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், "12 லட்சம் டன் என்று நாங்கள் ஒரு டார்ஜுட்டை எல்லையாக வைத்திருந்தோம். ஆனால் பல்வேறு சங்கடங்களின் காரணமாக 7 அல்லது 8 லட்சம் டன்னுக்குத்தான் இப்போது போக முடியும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரே 7-லிருந்து 8 லட்சம் டன் தான் என்று சொன்னால், அது நிச்சயமாக 8 லட்சம் அல்ல, 7 லட்சம் டன் தான் என்று சொல்லலாம். 7 லட்சத்திலிருந்து இறங்காமல் இருந்தால் அதுவே விசேஷம். ஆகவே 12 லட்சம் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்போது 7 லட்சம் டன் தான் என்று சொன்னால் போட்ட கணக்கிலே 40 பங்கு அளவு தவறியிருக்கிறோம் என்று ஏற்படுகிறது. மிகத் திறமைசாலிகள் ஆயிற்றே? என் தவறுகிறார்கள்? மிக நல்ல நிர்வாகம் செய்பவர்கள் ஆயிற்றே? ஏன் இந்தத் தவறு ஏற்பட்டது? மிக நல்ல கணக்குப்பிள்ளைகள் ஆயிற்றே? ஏன் கணக்குப் போடுவதிலே குந்தகம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், எதிர்க்கட்சியினரின் வேலை?ப இதுதான் என்று சொல்லவில்லை. பிரயோசனம் இல்லை. கணக்கைச் சரியாக காட்டிவிட்டால், எதிர்க்கட்சியினரின் வாய் தானாகவே அடங்கிவிடும். அதை விட்டுவிட்டு தலையை எண்ணிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதிலே அர்த்தமில்லை. எதிர்ப் பக்கத்திலே 1.5 தலைகள்தான், இந்தப் பக்கத்திலே 150 தலைகள் இருக்கின்றன என்னுட்க் கொள்ளுங்கள் என்றால் பயனில்லை. ஹிட்லர்கூட இந்தக் கணக்கைத்தான் சொன்னான். எல்லோரும் என் பக்கம், தலையை எண்ணிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லும்போது, யாராவது எழுந்திருந்து தலையை நீட்டினால் தலை சீவப்பட்டுவிடும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தலைக் கணக்கை காண்பிக்க வேண்டாம்.

எந்த வகையிலும் இந்த உணவு உற்பத்தி விஷயத்திலே இந்தக் குந்தகம் ஏற்பட்டதற்கு நீங்கள் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். போதுமான உரம் கிடைக்காததால், இத்தகைய தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது என்று காரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் இரண்டு லட்சம் டன் உரம் கிடைக்கும்படிச் செய்யப் போகின்றோம் என்ற உறுதி அளித்துவிட்டீர். அதற்குப் பிறகு இப்போது 1.3 லட்சத்தான் கிடைத்தது என்று கூறுவதானது வேடிக்கையாக

8th March 1961] [Sri C. N. Annadurai]

இருக்கிறது. அனுமார் இலங்கைக்கு சீதையைக் காண்பதற்காகப் போய் சீதையைக் காட்டுவதற்கு முன்னால், 'கண்டேன் சீதையை' என்று சொன்னார். ஆனால் இவர்களோ இலங்கைக்கும் போகிறார்கள். ஆனால் சீதையையும் பார்க்கவில்லை, திரும்பியும் வரவில்லை. இராமன் அனுமான் வருகைக்காகக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறான். ஆனால் அனுமாரோ, எங்கோ ஒரு மரத்தின் கிளைமேல் ஏறிக் கொண்டு, முந்திரிப் பழத்தைத் தின்னுகொண்டு, அதன் கொட்டைகளை கீழே வீசி எறிவதுபோல், இவர்கள் எதிர்ப் கட்சியினரைப் பார்த்து, நீங்கள் இதற்கு வழிச் சொல்லுங்கள் என்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காகவா இவ்வளவு பெரிய இடத்திற்கு வரவேண்டும்? இதற்காகவா மக்கள் இந்த அளவுக்கு உபகருக்கு ஆதரவு காட்டினார்கள். ஆகவே நீங்கள் அவர்களுக்கு அவசியம் நல்ல விளக்கங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் உவமைக்க வேண்டும். விலைவாசியை எங்குமே கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லக்கூடியதிலே வெட்கம் இருக்க வேண்டாமா இந்த அரசுக்கு எதிர்த் தரப்பிலுள்ள பட்டாளம் பார்த்து, நீங்கள் இதற்கு வழிச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டால், நாங்கள் உங்களுக்குத் தெரிந்த கணக்குகளை யெல்லாம், விஷயங்களை யெல்லாம் எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிட முடியும். எங்களைப் பார்த்து வழிச் சொல்லுங்கள் என்பது உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்திலே வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கு என்று முத்திரை போலுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களை அதற்காக மக்கள் சம்மாகூட அமர்த்தவில்லை. பணம் கொடுத்து அமர்த்தி இருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படும் தொகை உங்கள் தகுதிக்கு குறைவாக இருக்கலாம். அதிகம் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதிலே நீங்கள் தியாகம்கூட செய்யக்கூடும். அதற்கு நான் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் உங்களுக்கு எஜமானர்கள் பொதுமக்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. எஜமானர்களாகிய பொதுமக்கள் உங்களைக் கணக்கு கேட்கிறார்கள். அதன்படி நீங்கள் கணக்குக் கொடுப்பதிலே தயக்கம் காட்டுவது என்? விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் இதுவரையில் நீங்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், நீங்கள் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறீர்கள். இந்த மன்றத்திலே எந்த தரப்பினராக இருந்தாலும், இதையேதான் எடுத்துக்கூறி வந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். காங்கிரஸ்காரர்களும் கம்யூனிஸ்டுகளும், வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்பதையே திருப்பித் திருப்பி எடுத்துக்கூறி வந்தார்கள். அமைச்சர்கள்கூட, யாரோ விலையை ஏற்றி விட்டதைப் போலவும், நாங்கள் சொல்லி விலையை இறக்காதது போலவும் சொன்னார்கள். விலைவாசிகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டால்தான் ஏழைகள் பிரச்னை நீரும் என்பதை எங்கோ வெளிநாட்டிலிருந்து உபதேசம் செய்வதைப்போல் பண்ணுகிறார்களே தவிர, விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

பாருடையது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக அசோக் மேத்தா கமிட்டி கொடுத்த சில யோசனைகளை எந்த அளவில் இதுவரை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமானால், ஸ்டேட் டிரோடிங் மிக அவசியம் என்பதை உணவு அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே மிக அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தின் கருத்தும் இதுதான். அண்டை ராஜ்யமாகிய கேரளத்தின் முதல் மந்திரி அவர்களை சந்தித்துப் பேசியபோது, இதுதான் நல்ல திட்டம் என்று அவர்கள் சொன்னதாகவும் கூறினார்கள். இதை நாங்கள் எல்லாம் மேலே அனுப்பியிருக்கிறோம், அது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விடும், அதன்படி ஸ்டேட் டிரோடிங் வந்தால் ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் கிடைக்குமென்று உள்துறை அமைச்சரும், உணவு அமைச்சருமான கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்ன ஆயிற்று?

அதேபோல் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று சொன்னார்கள். என்ன நடந்தது அதற்கு? அதற்காக ஒரு குழு அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு ஊர் ஊராகச் சுற்றி பல விஷயங்களை இன்னும் ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதைப்பற்றி ஒரு வரி கூட நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. நம்முடைய ஆயுட்காலத்திற்குள்ளே இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பார்கள் என்று துருவத் துருவி பார்த்தேன். ஒன்றுமில்லை. ஆகவே நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பாதியில் நிற்கிறது. நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளாத முயற்சிகளைப்பற்றி நாங்கள் எத்தனை எடுத்துச் சொன்னாலும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தானே எடுத்துக் கூறுகிறார்கள், அவைகளைக் கவனிக்கிறோம் என்று கூறி சும்மா இருக்கிறார்கள். நான் மீண்டும் விலைவாசி விஷயத்திற்கு வருகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கடைக்குப் போய் விலையைத் தெரிந்து கொண்டதாக நேற்றையதினம் சொன்னார்கள். அவரே கடைக்குப் போய் தெரிந்துகொள்ளுவது என்றால், அவர் இந்த விஷயத்தில் அக்கறை காட்டுகிறார் என்பது மட்டுமல்ல. எங்கள் விஷயத்திலே எவ்வளவு அவநம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார் என்பதையும் காட்டுகிறது. நான் இடித்து இடித்துச் சொல்லுகிறேன் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று. என்னுடைய வார்த்தைகளில் இருக்கிற அவநம்பிக்கை காரணமாக கடைக்கு அவரே தேரில் போய் தெரிந்துகொண்டு பத்திரிகை நிரூபகளைக் கூப்பிட்டு சொல்லுகிறார்கள்: “சேதி தெரியுமா, விலைவாசி ஏறி விட்டது, எழுதிக் கொள்ளுங்கள்” என்று. கடைக்காரர் அமைச்சர் என்ற காரணத்தினால் ஒருக்கால் விலையைக் குறைத்துச் சொல்லக் கூடும். ஆனால் நாங்கள் அப்படி அல்ல. நம்முடைய அமைச்சர் என்ற உரிமையோடு, உண்மையை தெளிவாகச் சொல்லுகிறோம். இந்த மன்றத்தில் நான்கு ஆண்டுகளாக சொல்லுகிறோம், எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நடவடிக்கை எடுக்கிற அதிகாரம் முழுவதும் உங்கள் கரத்தில் இருக்கிறதா? அதைத் தெளிவாக நாட்டு மக்களுக்குச்

8th March 1961] [Sri C. N. Annadurai]

சொல்லிவிடுங்கள். திருப்பித் திருப்பி எங்களைக் கேட்காதீர்கள். விலைவாசியை கட்டுப்படுத்த எங்களால் முடியாது. அது மத்திய அரசாங்கத்தினால்தான் முடியும் என்று தெளிவாகச் சொல்லி விடுங்கள். நாங்கள் திருப்பித் திருப்பி உங்களைக் கேட்கும்பொழுது இந்த அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிட்டு நீங்கள் என்ன அரசு நடத்துகிறீர்கள் என்ற வகையிலே கேட்க முடியும். மக்கள் நம்பும்படியாக விலைவாசியை கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்று வாக்குறுதி அளிக்கிறீர்கள். வெளியிலே கொடுத்த எந்த வாக்குறுதியும் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த மன்றத்திலே, இதற்கு முந்திய சட்டமன்றத்தில் சுயமரியாதை திருமணத்தைப்பற்றி தனி உறுப்பினர் ஒருவர்—கனம் ரங்கசுவாமி ரெட்டியார் என்று கருதுகிறேன்—ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தபொழுது அந்த மசோதாவை அவர் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன நேரத்தில், நடைபெற்ற சுயமரியாதை திருமணங்களை செல்லுபடியாகச் செய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு சட்டத்தை சர்க்காரே கொண்டு வர இருக்கிறது. ஆகையால் அவர் கொண்டு வந்த மசோதாவை திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார். எங்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் சுயமரியாதை திருமணங்கள் சம்பந்தமாக மசோதா கொண்டுவந்தபொழுது, அதை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தோற்கடித்தார்கள். இந்த மன்றத்திலே நடைபெற்ற சீர்திருத்த திருமணங்களை செல்லுபடியாக்கத்தக்க சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று உறுதி அளித்தார்கள். நம்முடைய வார்த்தைக்கு நாமாவது மதிப்பு அளிக்கவேண்டுமே, நாம் இந்த மன்றத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளை நாம் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற பொறுப்பு உணர்ச்சியுடன் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொண்டாரா என்றால், அதையும் தள்ளிவிட்டார்கள். அதேபோல விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துகிறோம், ஸ்டேட் டிரேடிங் கொண்டு வருகிறோம் என்று வாக்குறுதி அளிக்கின்ற தன்மையிலே பேசினார்கள். அந்த வாக்குறுதியையும் விட்டுவிட்டார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதுபற்றி எல்லோரும் கூடிகூடிப் பேசினோம். அது இப்பொழுது கிணற்றிலே கல் போட்டாற்போல் இருக்கிறது. எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டீர்களா? விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அது இறங்காத வரையில் எந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் அது நல்ல பலனைத்தராது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். விவசாயம் ஓரளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. புள்ளிவிவரங்கள் மட்டுமல்ல, கண்படைத்த யாருக்கும் அது தெரியும். நேற்றுவரை காடுகரம்பாக இருந்த நிலங்கள் இன்று கழனியாக இருக்கிறது. முன்பு ஒரு போக சாகுபடி செய்த நிலங்களில் இன்று இருபோக சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. நேற்று வரப்பு இல்லாத புறம்போக்கு நிலங்களாக இருந்த நிலங்கள்

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

வாப்பு போடப்பட்டு இன்று வயல் வெளியாகக் காணப்படுகிறது. கண்படைத்த யாரும் இதை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் பெருகியிருக்கிற விவசாயத்தினுடைய பலன் யாருக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கிறது? உழவர்களுக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கிறதா? நடுவிலே உள்ள தரகர்களுக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கிறதா? வியாபாரிகளுக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கிறதா? அல்லது நேராகக் கால்வாய் வெட்டினால் போல் சர்க்கார் கஜானாவுக்குப் போய் சேர்ந்திருக்கிறதா? அந்தப் புள்ளிவிவரத்தை கணக்கு எடுத்து அருள் கூர்ந்து ஆராய்ந்து துரைத்ததைத்தார் பார்த்திருக்க வேண்டும். 'இதற்கெல்லாம் கணக்கு இருக்கிறது. நல்லிறப் புத்தகத்தில் 6-வது பக்கம், 17-வது வரி, என்று கணக்கை காட்டா தீர்கள். இந்தக் கணக்கு ஒவ்வொன்றும் குறை உடையது என்று கணக்குத்துறை இலாகாவே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. உண்மையிலேயே நாட்டு மக்கள் இன்றையதினம் அடைந்திருக்கிற அவல நிலைமையைக் கணக்கெடுத்து, இந்தப் பலன் அங்கே போய் இருக்கிறதா என்று பார்த்துத் தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். நான் அறிந்தவரையில் அந்தப் புத்தகத்தில்கூட—நம்முடைய நிதி அமைச்சர் 2, 3 நாட்களுக்கு முன்பு என்னிடம் ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்து, ஓய்வு இருந்தால் படித்துப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்—ஆகையால் சொல்லுகிறேன். அதிலே சொல்லியிருக்கிறது, கிடைத்த விவசாய வருமானத்தின் பலனில் 30 பங்கு மேல் மட்டத்தில் உள்ள மிராசுதார்க்கிடம் போய் இருக்கிறது. மற்ற அனைத்தும் ஜனங்களிடையே பரவியிருக்கிறது. ஆகையினால் தகுந்த பலன் கிடைக்கவில்லை, என்பதை அவர்கள் எனக்கு அளித்த புத்தகத்தில் ரொம்ப அழகாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"This significant increase in the per capita income has taken place only in a few States. If as much as 30 per cent of the increase in the total income during this period has accrued to the higher income group, is it surprising that the bulk of the population of this country should feel that they have not benefited in any obvious way from the development of the last decade?"

ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தில் இந்த அளவு முன்னேற்றம்தான் மக்களுக்கு கிடைத்திருக்கிறது என்று மக்களது மனதிலே சலிப்பு உணர்ச்சி இருந்தால், அது ஆச்சரியமா என்று அந்தப் புத்தகத்திலேயே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேயே அதற்கு பதில் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதைக்கூட நிதி அமைச்சர் வேண்டுமானால் உபயோகப்படுத்தலாம். எனக்கு உபயோகப்படவேண்டிய அளவிற்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. (குறுக்கீடு) நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கு வேறு இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவரிடம் இந்த நான்கு வருடங்களில் பெற்றது ஒன்றுமில்லை. எனக்கு இதைப்பாவது கொடுத்திருக்கிறார் என்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திலே கிடைக்கக்கூடிய வருவாயில் போதிய வருவாய் ஏழை எளியவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதற்கு நல்ல தெளிவான கணக்கு இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரிகிறது. காரணம் கிராமங்களைப் பார்க்கும்பொழுது தெரிகிறது. 10 வருஷகாலத்தில் கிராமங்களி

8th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

லிருந்து நகரங்களுக்கு வருகிற மக்கள் தொகை குறைந்திருக்கிறதா, வளர்ந்திருக்கிறதா? சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், மதுரையைப் பொறுத்தவரையில், திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் சாரிசாரியாக நகரங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். கிராமங்களில் எவ்வளவோ முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று எடுத்துச்சொன்னாலும், அங்கிருந்து வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு இயலாத காரணத்தினால் நகரங்களை நோக்கி இன்று படைஎடுப்பு நடப்பது இன்னும் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 100-க்கு 70 பங்கு மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்றால் ஏகாதசிக்கு முந்திய இரவிலே தான் நாம் இருக்கிறோம் என்ற பொருள் தானே அல்லாது, நன்றாக இருக்கிறோம், துவாதசியில் இருக்கிறோம் என்ற பொருள் அல்ல. துவாதசி என்றால் நன்றாகச் சாப்பிடுவது, அப்படி நன்றாக சாப்பிடக்கூடிய நிலையில் இல்லை. அவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த விவசாயத்தில் கிடைத்த வருவாய் எங்கே போயிற்று என்று தேடிப்பார்த்தார்களா? விவசாயத்தில் மட்டுமல்ல, தொழில் துறையில் கிடைத்த வருவாய் பல தேக்கங்கள் ஏற்பட்டு புதிய செல்வ வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட வருவாய், இவை அத்தனையும் எங்கே போயிற்று என்று தேடிப்பார்ப்பதற்கு பண்டித நேரு அவர்கள் ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார். அந்தக் குழு பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்று கருதுகிறேன். ஓடிப்போன மாட்டை எங்கே தேடிக்கண்டு பிடிப்பது, உடைந்த பூட்டை மறுபடியும் எப்படி சரிப்படுத்துவது, கொள்ளை போன பணத்தை எப்படி கண்டு பிடிப்பது என்ற திகைப்பு இருக்கிறது. இருந்தாலும் இது போன வழி என்று எந்த வழியையாவது காட்டினால், அந்த வழியையாவது அடைக்கலாம். போன பணம் போய்விட்டது. நான் தேர்தல் விஷயமாகச் சொல்லுகிறேன் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தவறுதலாகக் கருகவேண்டாம். பிரிட்டிஷ் பேரரசி இங்கு வந்திருந்தபொழுது நாமும் அவர்களை வரவேற்றோம். ராஜஸ்தான் மாஜி மன்னவர்களும் வரவேற்றார்கள். எவ்வளவு கோலாகாலமாக அவரை வரவேற்க முடிந்தது? எங்கிருந்து இதற்கு பணம் கிடைத்தது? நீங்கள் இதற்கு அதிகப் பணம் செலவழித்தால், கேள்வி கேட்பதற்கு நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆகவே நீங்கள் அளவாகத்தான் செலவழிக்கமுடியும். எதற்கு எவ்வளவு செலவழிக்கலாம் என்ற அளவும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் மன்னர்களும், மாஜி மன்னர்களும் ராஜஸ்தானில் பிரிட்டிஷ் பேரரசியை கோலாகலமாக வரவேற்பதற்குச் செலவழித்த பணம் எங்கிருந்து வந்தது? நேரு பண்டிதர் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கவேண்டிய பணத்தில் ஒரு பகுதி அந்தப்பணத்தில் முடங்கியிருக்கிறது. இப்படிப் பணம் தவறான முறையில் போய் நடுக்கொள்ளைக்காரர்களிடத்தில் சிக்கி இருக்கிறது. இதற்கு நமக்கு கணக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு பஸ் முதலாளி 5 வருஷங்களில் 10 பல்களுக்கு சொந்தக்காரராகி, அங்கே ஒரு சினிமாக்கொட்டகையையும் விலைக்கு வாங்குவதைப் பார்க்கலாம். இந்த நாட்டில் லட்ச லாவண்யத்திற்கு வித்து

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

விதைக்கிறவர்கள் பஸ் முதலாளிகளைத் தவிர வேறு யார்? என்ன விலை யாராக இருந்தாலும் சரி. ஆனால் அமைச்சர்களுக்கு தரத் தக்க விலை கட்சித் தொண்டுதான். ஆகையால் அமைச்சர்கள் வரை வருவதில்லை. மற்றவர்கள் யாருக்கும் லஞ்ச லாவண்யத்தைக் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். இதைக் கண்டு பிடித்து சொல்ல முடியாதா என்று உள்துறை அமைச்சர் இருந்தால் இப்பொழுது கேட்கக்கூடும். போலீஸை வைத்துக்கொண்டு, போலீஸ் நாய்களை வைத்துக்கொண்டு மோப்பம் பிடித்து கூட சில திருட்டுகளை கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது எங்களால் என்ன முடியும்? கேள்விப்படுவதை சொல்ல முடியும். அதை வைத்துக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். பஸ் முதலாளிகள் 10 வருஷங்களில் எவ்வளவு செல்வாக்காக ஆகியிருக்கிறார்கள்? நேரடியாக மக்களுக்கு வந்திருக்கவேண்டிய பணம், பண்டாரத் திற்கு வந்திருக்கவேண்டிய பணம்—பண்டாரம் என்று சொன்னால் அமைச்சர் கேலியாகச் சொல்லுகிறேன் என்று கருதவேண்டாம். பண்டாரம் என்றால் பணம் கொட்டி வைத்திருக்கும் ஒரு இடம்—பண்டாரத்திற்கு வரவில்லை. நடுக்கொள்ளைக்காரர்களிடத்தில் அந்தப் பணம் தங்கிவிட்டிருக்கிறது. ஆகையினால், ஏதாவது வழி வகை உங்களுக்குத் தெரியுமா என்று எங்களைக் கேட்டால், தெளிவாகச் சொல்லுவோம். வருவாய் தரக்கூடிய தொழில்களை சர்க்கார் தங்கள் உடமையாக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று. இன்றையதினம், எல்லாப் பொருளாதாரக் குழப்பங்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும், உங்கள் “மிச்சட் ஏகானமி”, கலப்படப் பொருளாதாரத் திட்டம்தான் அத்தனைக்கும் காரணம் என்பதை நான் முன்பு சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்கும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கலப்படப் பொருளாதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு இருப்பதால் நம்மால் எந்தக் காரியத்தையும் வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடியவில்லை. விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியவில்லை. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியவில்லை என்பதற்கு என்னைக் காரணம் கேட்டால், என்னைப் பொறுத்தவரை இதைக்கூடச் சொல்லுவேன்: முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே செய் பொருள்களை, மான்யபாக்சர்ட் கூட்ஸ், அந்தப் பொருள் களைவிட கன்ச்யூமர் கூட்ஸ், உபயோகிக்கும் பண்டங்களை அதிகப்படுத்தியிருந்தால், நமக்கு இந்த அளவுக்கு தட்டுப் பாடு ஏற்பட்டிருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். இதையே ரஷ்யாவில், முதல் திட்டத்திற்கும் இரண்டாவது திட்டத் திற்கும் இடையே இந்த மாறுபாட்டைக் கண்டு கொண்டு, கன்ச்யூமர் கூட்ஸை அதிகப்படுத்தினார்கள் என்று புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறேன். ஆகையினால், முதலிலே கன்ச்யூமர் கூட்ஸை அதிகப் படுத்தி உற்பத்தி செய்துகொள்ள வில்லை. உணவுப் பொருள் களைக் கூட வெளி நாடுகளிலிருந்து . . .

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Member has taken more time. He has already taken nearly one hour whereas only 45 minutes has been allotted to him.

SRI C. N. ANNADURAI:

இன்னும் சில வினாக்கள்.

ஆகவே, உணவுப் பொருள்களையும், உபயோகிக்கும் பொருள் களையும் இதில் இரண்டு திட்டங்களில் உண்டாக்காததுதான்

5th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

மிகுந்த குறைபாடு. பொதுவாக இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலமாக விவசாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சி நடுக் கொள்ளைக்காரர்களுக்கு போய் விட்டது என்று சொல்வது போல், தொழில் துறையிலும் முன்னேறியிருக்கிறோமா, இல்லையே என்று எடுத்துச் சொல்லும்போது “இல்லை, இல்லை” எல்லா இடத்திலும் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர்கள் பேசுகிறார்கள்; அதுவும் தொழில் அமைச்சரவர்கள் மிகச் சுறுசுறுப்பாக இந்த வாரத்தில் புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் காட்டிப் பேசுகிறார்கள்; மேற்கு வங்கத்தைப் பாருங்கள், பம்பாயைப் பாருங்கள், உத்தரப் பிரதேசத்தைப் பாருங்கள் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். நான் அறிய விரும்புவது “the total economic picture” எத்தனை கம்பெனிகள் புதிதாகத் துவக்கப்பட்டது. அவைகளுக்கு எவ்வளவு மூலதனம் புகுவிடப்பட்டது, நாலு வருஷத்தில், மூன்று வருஷத்தில் எவ்வளவு என்ற கணக்கல்ல; மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கணக்கிடும் நேரத்தில் பர் காபிடா இன்கம், தலைக்கு வருமானம் எவ்வளவு என்ற கணக்கு. அதைப், பார்க்கும்போது, நம் மாநிலம், மற்ற மாநிலங்களை விட அடித் தட்டிலேயே இருக்கிறது என்பதை எந்தப் பொருளாதார நிபுணர் மறுத்துக் கூறுகிறார்? எந்தப் பொருளாதார நிபுணர் இல்லை என்று சொல்லி விட முடியும்? உண்மையிலேயே நம் பகுதி பின் தங்கியிருக்கிறது என்பதை யாரும் உணரமுடியும். அண்மையில் மாநிலக் கவர்னர் கள் மாநாட்டில், தென்னகத்திலிருந்து சென்றிருந்த மாநிலக் கவர்னர்களெல்லாம், அது பிற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள், அரசியல் நிற்பவர்கள், அமைச்சர்களும் கூட இந்த நாட்டு குடிமக்கள் என்ற கவனம் வரும் காலத்தில், அவர்களும் கூட இந்த நாடு பின் தங்கியிருக்கிறது, பேலிக் இண்டஸ்ட்ரிகள் பொருத்த வரை பின் தங்கியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நாங்கள் பேசுகிறபோது, வெட்டிய கிணறுகளைப் பாருங்கள், கட்டிய பள்ளிக்கூடங்களைக் கணக்கெடுங்கள், பகல் உணவு அளிக்கிறோம், வந்து சாப்பிட்டுப் பாருங்கள் என்னிறார்கள். புதுப்புது ரோடுகள் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவைகளெல்லாம் ஒரு நாட்டின் முற்போக்கா? இவைகளெல்லாம் ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரப் பெருக்கத்திற்கு ஏற்ற வசதிகள், வாய்ப்புகள். ரோடுகள் எதற்கு? பட்டினி கிடக்கும் மக்கள் நடந்து போகவா? மூன்று வேளை வயிற்றை சாப்பிட்டு அழகாக சிந்து பாடிக் கொண்டு நடந்து செல்வதற்கு. வெள்ளைக்காரன் அந்த நாளில் தன் பட்டாளம் நடக்கப் பாதை போட்டது போல, கம்பூனிட், டெவலப்மெண்ட் ஜீப்புகள் ஓட ரோடுகள் போடுகிறார்கள். ஆகையினால் ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் எதில் இருக்கிறது என்று ஒன்று மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

நமக்கு விவசாயத் துறையில் கிடைத்திருக்கும் வருமானத்தை கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் சர்க்கார் துறையினர். இரண்டாவது திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஆந்திராவில் 471 கோடியும், பீகாரில் 564 கோடியும், பம்பாயில் 518 கோடியும், மத்திய பிரதேசத்தில் 565 கோடியும், சென்னையில் 345 கோடியும்,

[Sri C. N. Annadurai]

[8th March 1961]

பஞ்சாபில் 488 கோடியும், உத்தரப்பிரதேசத்தில் 1,146 கோடியும் கிடைத்திருக்கிறது என்று கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் நாடு முக்கிய விவசாய நாடு; பம்பாய் தொழில் வளம் மிகுந்த நாடு. இருந்தும், விவசாயத்தில் அவர்களுக்கு 518 கோடி, நமக்கு 345 கோடி ரூபாய் வருவாய் வந்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் கிடைத்திருப்பதைப் பார்த்து அமைச்சர்கள் பெருமைப் படுகிறார்களா? அல்லது வெட்கப் படுகிறார்களா? வெட்கப் படுகிறார்கள் என்றால், அதைத் திருத்த வழி என்ன காண்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் போலவே தொழில் துறையின் மூலம் கிடைத்திருக்கும் வருவாய், பம்பாயில் 272 கோடி, சென்னைக்கு 56 கோடி, மேற்கு வங்கத்திற்கு 197 கோடி என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் ஒன்று, வரவரத் தொழில்கள் ஏற்படுகின்றன. சர்க்கார் நடத்தும் தொழில்களில் மட்டுமல்லாமல். தனிப்பட்ட கம்பெனிகள், போக்கு வரத்துக் கம்பெனிகள், இவைகளிலெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கும் வருவாயைக் கணக்கிட்டால் அது ஆத்திராவில் 667 கோடி; பம்பாயில் 411 கோடி; சென்னையில் 218 கோடி; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 316 கோடி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பரகாபிடா இன்கம்மை எடுத்துக் கொண்டால்; ஆந்திராவில் 266.1; அஸ்ஸாமில் 323.5; பம்பாயில் 313.2; மத்திய பிரதேசத்தில் 318.8; சென்னையில் 269.3 கோடி; பஞ்சாபில் 406 கோடி; மேற்கு வங்கத்தில் 398.4 என்று இந்தக் கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறது. எதை வேண்டுமானாலும் கணக்கெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இந்த நாடு வளர்ந்திருக்கிறது என்று எதை வைத்துக் கொண்டு எங்களை நம்பச் சொல்கிறார்கள் என்று கேட்கும் நேரத்தில் உண்மையிலேயே எதை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்று நம்பச் சொல்கிறார்கள் என்று கேட்கும்போது, ஒரு நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு நிபுணர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் ஒரு கருத்தை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்—

“ The question is being asked, ‘ Which is a backward area and what is the index of backwardness? ’ For example, when I mentioned that backward areas should be given due consideration so that there may be greater development in these areas, it was pointed out that so far as Madras is concerned, it has made greater progress than many of the other States in the educational field. The pace of rural electrification is more than in any other State. Road Transport system is about the best in India. It is therefore asked how can it be said that Madras State is a backward area? . . . Therefore, the proper index to assess the backwardness or otherwise of a region should be the capita income of that region. The per capita income of a region gives a clear indication of the economic development which has taken place in that region. Simply because there are more roads and more educated persons in a particular region, that does not mean that there is greater economic prosperity in that region . . . The backwardness or the progressive nature of an area should not be judged from the per-

8th March 1961]

[Sri C. N. Annadurai]

tage of school-going children or from the extent of the roads available. All that will not be the proper indication. The entire economic life of the community should be taken into consideration."

இதுதான் ஆதாரம் என்று சொல்லும் ஒரு நிபுணருடைய வாக்கியங்களை இந்த மன்றத்திலே கூறினேன்; இந்த சட்ட சபை அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்; ஏனென்றால், அந்த நிபுணர் நம் நிதியமைச்சர்தான் (பலத்த சிரிப்பு) என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இந்த அளவில் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM: Sir, on a point of personal explanation.

DEPUTY SPEAKER: When the hon. Member Sri Annadurai has not said anything about the hon. Member, how can he rise on a point of personal explanation? Hon. Member Sri Kalyanasundaram may now speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருக்கிற பட்ஜெட்டை, அந்த பிரசங்கத்தை சிறிது நாம் பார்க்கும்போது கடந்த பத்து வருஷ காலத்தில் நம்முடைய நாட்டிலேயே, நம் முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய (டிபுடி ஸ்பீக்கர்: ஆர்டர், ஆர்டர்) வளர்ச்சியைப் படம் பிடித்துக் காட்ட முயற்சித் திருக்கிறார். இந்த பட்ஜெட்டில் அவர் கூறியிருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் இந்த பட்ஜெட்டானது நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷம் பல மான்யங்களுக்காக செலவிடக்கூடிய தொகை 90 கோடிக்கு அதிகமாகவே இருக்கிறது. இப்படி துண்டு விழக்கூடியது என்பது ஒவ்வொரு வருஷமும் விழுவதுதான், அது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை அல்ல. பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த பட்ஜெட்டின் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த ஆண்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட மானியத்திற்காக மட்டும் அதாவது கல்விக்கு மட்டும் கோரக்கூடிய தொகை 20 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் பட்ஜெட்டின் மொத்தத் தொகையே 16 கோடியாகத்தான் இருந்திருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது கல்விக்கு என்று ஒதுக்கி இருப்பதைப் பார்த்தால் அந்த அளவுக்கு இந்த ராஜ்யத்தின் வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது, என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. அதேபோல் இப்படி நாம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வளர்ச்சியைப் பார்க்கவேண்டும். நமக்கு அதனால் அனுசூலம் வருமா அல்லது பிரதிகூலம் வருமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எனவே இந்த ராஜ்

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th March 1961]

யத்திற்கு என்று தனிப்பட்ட திட்டம் கிடையாது. நம்முடைய நிதிக் கொள்கை நம்முடைய தொழில் கொள்கை, நம்முடைய விவசாய அபிவிருத்திக் கொள்கை இவைகள் எல்லாம் மத்தியப் படுத்தி அதை மத்திய அரசாங்கம் உருவாக்கக்கூடிய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையைப் பார்த்தால் ஒரு ராஜ்யத்திற்கு என்று தனியான கொள்கை கிடையாது. சிறிதளவுதான் அதில் மாறுதல் இருக்குமேயொழிய பெரிய அளவில் மாறுதல் இருக்காது. அந்த அடிப்படையில்தான் மத்திய பொருளாதாரம் திட்டமிடுகிறது. அந்த திட்டத்தின் அளவிற்கு நம்முடைய ராஜ்யமும் திட்டமிடுகிறது. அப்படி நம் தேசத்தில் பார்க்கும்போது ஒட்டு மொத்தமாக உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது உற்பத்தி அளவில் ஒவ்வொரு வருஷமும் உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. தொழில் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. 1950-51-ல் வாழ்க்கைத்தர புள்ளி 100 என்று வைத்துக்கொண்டால் 1959-60-ல் அது 167 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இன்னும் அதிகமாகும்கூட ஆகலாம் என்றுதான் மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் கூறுகிறார். விவசாய உற்பத்தியை எடுத்துப் பார்க்கும்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிகம் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1958-59-ல் இருந்ததைவிட 1960-61-ல் குறையும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1958-59-ல், 1959-60-ல் குறைந்திருக்கிறது. 1960-61-ல் குறையுமோ அல்லது அதிகரிக்குமோ? பாராட்டக்கூடிய அளவில் குறைவோ அதிகரிப்போ இருக்க முடியாது. விவசாயத்தில் நாம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோம். இருக்கக்கூடிய தீர்ப்பாசன திட்டங்கள் பெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தைக் காட்டி ஓரளவு 1950-51-ல் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நாற்பது சதவிகிதம் அதிகமாக விவசாயத்தில் உற்பத்தி பெருகி இருந்தாலும்கூட நம்முடைய ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு மடங்கு 1950-51-ஐ விட உற்பத்தியில் பெருகி இருக்கிறது என்று பார்க்கலாம். கனம் அமைச்சர் சொல்லலாம் விவசாயத்தில் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. அதற்குக் காரணம் நமக்கு உரம் பற்றாக்குறை என்று நினைக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தேவையான அளவில் உரம் கிடைக்கவில்லை என்பதில் உண்மை இருந்தபோதிலும்கூட ஒவ்வொரு இடத்தில் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. சாகுபடி நிலங்களின் விஸ்தீரணம் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதும் உண்மை தான். இது புள்ளி விவரத்தில் மட்டும் அல்ல. தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. இவைகளை கனம் அமைச்சர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் ஏன் நிறைவேறவில்லை என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் 12 லட்சம் டன் அளவில் உற்பத்தியை பெருக்கிக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்தார்கள். அந்த அளவில் பெருக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. நாம் திட்டமிட்டபடி பெருக்கம் ஏற்படவில்லை. இதற்கு முன் ஒன்பது லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அது ஏழு அல்லது எட்டு லட்சம் டன்னுடன் நின்றுவிட்டது. அந்த அள

8th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

வில்தான் அதிகரித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒன்பது லட்சம் என்று சொன்னபோதும் பனிரெண்டு லட்சம் என்று சொன்னபோதும் அந்த அளவில் உற்பத்தியை பெருக்க முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட 25 சத விகிதம் குறைந்து போய்விட்டது. தேசம் பூராவும் எடுத்துக்கொண்டால் அதிகரித்திருந்தாலும் நம் ராஜ்யத்தில் திட்டமிட்ட அளவில் உற்பத்தியாகவில்லை, குறைந்துதான் இருக்கிறது. பாசன திட்டம் விவசாய அபிவிருத்தி திட்டம் இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றியும் உற்பத்தி பெருகவில்லை. அந்த அளவில் அதிகப்படியாக நாம் உணவை உற்பத்தி செய்தபோதிலும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிய போதிலும் நாம் அந்நிய நாட்டிலிருந்தும் வெளி நாட்டிலிருந்தும் உணவை இறக்குமதி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கர நிலைமையை உண்டாக்கி இருக்கிறது. 1955-56-ல் உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்த அளவில் கிட்டத்தட்ட 29 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவு செய்திருக்கிறோம். 1959-60-ல் வெளி நாட்டிலிருந்து உணவு இறக்குமதி செய்ததில் கிட்டத்தட்ட 155 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம். அதேபோல் 1960-61ல் முதல் ஆறு மாதங்களில் மட்டும் 114 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உணவு தானிய இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் வருஷம் பூராவும் எடுத்துப்பார்த்தால் இரண்டு மடங்காக ஆகலாம் என்று கூட தோன்றுகிறது. இப்படி உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்வதிலேயே செலவு அதிகமாகச் செய்துகொண்டே போனால் நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சி பெரும் அளவிற்கு பாதிக்கும். ஆகவே, விவசாயத்தை பெருக்கி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உள்ள நடவடிக்கையை துரிதமாக எடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தேசம் பூராவும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து நம்முடைய லட்சியத்தை அடைவதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அத்துடன் இதில் மற்ற ராஜ்யங்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். மற்ற ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அதற்கான ஒரு கொள்கை இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த அளவில் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

அப்படி விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் காட்டும் அளவில் எவ்வளவோ சட்டங்களை நாம் இங்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். இந்த அளவு விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்கு உரிய பங்கைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தையும் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அவைகளை நிறைவேற்றி இருக்கிறோமேயொழிய அதன் பலனை விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அதை அமுல் நடத்துகிறவர்கள் விவசாயிகள் பலன் அடையும் அளவில் அமுல் செய்யவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இப்பொழுது விவசாய உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th March 1961]

அதிலும் புஞ்சைப் பகுதியில் இப்பொழுது அதிகப்படியாக நில வெளியேற்றம் நடைபெறுகிறது. விவசாயிகளை புஞ்சைப் பகுதியிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்பட்டாலும் புஞ்சைப் பகுதியில் வெளியேற்றம் நடைபெறுகிறது. இயற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களில் பல பலஹினங்கள் இருப்பதாலும் நில வெளியேற்றம் நடைபெறுகிறது. கனம் அமைச்சர் சொல்லலாம் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறோம் என்று. அந்த மசோதா வந்திருக்கிறதே தவிர அதனால் எந்தவித பலனும் ஏற்படப்போவதில்லை. அது கல்லுப்போட்டது போல்தான் இருக்கிறது என்று கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய அளவில் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டியது அவசியமும் அவசரமுமாக இருக்கிறது. ஆனால் சொல்லலாம் ட்ராக்டர்களை வாங்கிக்கொடுத்து விட்டோம் என்று. உரங்களை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால் “லீப் பார்வோர்டு” “டேக் ஆப்” என்று சொல்லுவார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள கேந்திரமாக இருக்கக்கூடியது விவசாயத் தொழில்தான். அது பின்னேறிப் போகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. 1958-59-ல் போட்டிருக்கும் “டேக் ஆப்” திட்டமாக நாம் நம்ப முடியவில்லை. விவசாயிகள் உற்பத்தியை பெருக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் நிலப் பிரபுக்கள் பிடியிலிருந்து அவர்கள் மீள முடியாமல் இருப்பதுதான். போட்டிருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் எல்லாம் நிலப்பிரபுக்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறது. இந்த தேசம் விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமானால் விவசாயிகள் அவர்களுடைய பிடிப்பிலிருந்து வெளி வர வேண்டும். பழைய இனம் நிலத்திலிருந்து எவ்வளவோ விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இனம் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும், அல்லது ஒரு சட்டத்தை இப்பொழுதே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டும். இந்த பட்ஜெட் கூட்டத்திற்குள்ளாகவே கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படி நிறைவேற்றினால்தான் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்ததாக ஆகும். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றும்போது நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தாலும் பாதகம் இல்லை. அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால்தான் புஞ்சை நிலங்களில் அபிவிருத்திக்கு இடம் ஏற்படும் என்பதையும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் விவசாயத்தில் இருக்கக்கூடிய தேக்கத்தை, நாம் தகர்ப்பதற்கு, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் வெளிநாட்டிலிருந்து கோதுமையையும் சோளத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம், அரிசியையும் சேர்த்து வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று தற்போது ஈடுபடுவதற்குப் பதிலாக அவசியமான தொழில் வளர்ச்சிக்குச் சாதகமான நிலைமை ஏற்படும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்

10-30
a.m.

5th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

தில் நமக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடிபோல மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏற்படாது இருக்கும், இல்லாவிட்டால் நிச்சயம் அத்தகைய ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர் திட்ட குழுவின் கூட்டத்திற்குப் போகக்கூடிய காரணத்தினால் இதையும் அங்கே எடுத்து வற்புறுத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தேசிய வருமானம் பெருகி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். தேசிய வருமானம் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் கட்டாயமாகப் பெருகியிருக்கிறது. அதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு ராஜ்யத் திலும் எவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது, அதில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு என்ன என்பதை நண்பர் அண்ணாதுரை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி னார்கள். ஆனால் இதில் உள்ள அடிப்படையான விஷயம் என்ன? நம்முடைய ராஜ்யத்தின் சராசரி வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால்கூட அது சுபிட்சத்தின் அறிகுறியா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தேசிய வருமானம் அதிகரித்து இருக்கிறது என்றால் இதில் யாருடைய பங்கு அதிகரித்திருக் கிறது. உழைக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய பங்கு அதிகரித் திருக்கிறதா, படித்தவர்களுடைய பங்கு அதிகரித்திருக்கிறதா, விவசாயிகளுடைய பங்கு அதிகரித்திருக்கிறதா? அல்லது நிலப் பிரபுக்கள், முதலாளிகள் இவர்களுடைய பங்கு அதிகரித்திருக் கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். தேசிய வருமானம் என்று சொல்கிறபோது 5 கோடி ரூபாயை ஒளித்து பாக்கியை வருமானம் என்று காட்டக்கூடிய திறமைபெற்ற முதலாளி, நிலப்பிரபுக் களுடைய வருமானத்தையும் அன்றாடம் ஒரு ரூபாய், ஒன்றேகால் ரூபாய் ஊதியம் பெறக்கூடிய தொழிலாளிகளுடைய சம்பளத் தையும் சேர்த்து கணக்கிடப்படுகிறது. ஆகவே, தேசிய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது இதில் பெரும்பகுதி யார் கைக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

கடந்த ஐந்து வருஷ காலமாக விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கவலைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அவர் அப்படிச் கவலைப்பட்டுப் எவ்விதப் பயனும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. காரணம் அது இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அமைப்பின் விசேஷம். அதை நான் எடுத்துச் சொன்னால் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். இரண்டு தொழிற்சாலைகள் வந்தன என்றால் தொழிற்சாலையே இல்லாத தேசமாக இருந்தால் அவை தனியார் கைக்கு வந்தால் என்ன, பொதுத் துறைக்கு வந்தால் என்ன என்று பேசலாம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தனியார் துறையை மேலும் மேலும் வளர விடுவது நம் தேசத்திற்கே ஆபத்து. விலைவாசிகள். உயர்ந்து கொண்டே போவதும் அதைக்கட்டுப் படுத்த முடியாத அவல நிலை பெருகுவதும் அதன் காரணம் தான். உண்மையில் நாட் டில் நல்லதொரு நிலச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு பொதுத்துறை

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th March 1961]

வளர்ந்தால்தான் விலைவாசிகளைக் குறைக்க முடியும். தனியார் துறையையே வளரவிட்டுக்கொண்டு போவது எதிர்காலத்தில் நம் தேசத்திற்கே பெரும் ஆபத்து. பொதுத்துறை வளராத தனியார் துறை வளருவதனால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்க வருமானத்தை பொது மக்களிடமிருந்தேதான் வசூலித்தாக வேண்டும். தனியார் தங்களுக்குக் கிடைக்கிற பெரும் லாபத்தை எப்படி ஒளித்து, கணக்குக் காட்டுவது என்பதில் சிறந்தவர்கள். அரசாங்க வரியில் இருந்து தப்பிக்கொள்ள திறமை உடையவர்கள். சோஷலிசம் அமைக்கிறோமா இல்லையா என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். உடனடியாக விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் பொதுத்துறை வளர்வதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வருஷம் நாம் புது வரி எதுவும் போடவில்லை என்று நாம் எல்லோரும் மகிழ வேண்டுமென்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படிச் சொன்னபோது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கூடக் கைதட்டினார்கள். ஆனால் உண்மையில் மத்திய அரசாங்கத்தால் 30 கோடிக்கு அதிகமாக பொருள்கள் மீது இப்போது வரி போடப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தில் ராஜ்யத்திற்காக 2 கோடி கொடுக்கப்படலாம். அதுவும் நம் ராஜ்யத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய சில லட்சம் இருக்கும். ஆனால் இந்த வரிப் பணத்தில் இந்த மாநில மக்களும் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. நம் ராஜ்ய மக்கள் கட்டுகிற பங்கும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. “புதுவரி நான் போடவில்லை” என்று நமது அமைச்சர் சொன்னால், “நான் போடுகிறேன். நீ போடவேண்டாம்” என அந்த அமைச்சரோடு பேசிக்கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஏற்கனவே பஞ்சாயத்து சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து போடுகிற வரியும் இவ்வாண்டு முதல்தான் அமுலுக்கு வரப்போகிறது. ஆகவே, இப்படி வரிகள் அதிகமாகியிருக்கிறதே தவிர எந்த வரியும் இல்லை என்று சொல்வது—1962-ம் வருஷத் தேர்தலுக்கு வேண்டுமானால் பயன்படலாமே தவிர, அனுகூலமாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கலாமே தவிர உண்மையில் மக்களுக்குப் பயன் இல்லை. அதுவும் வரிபோடுவதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. டைரெக்ட் டாக்ஸ் என்று நேரிடையாக தனி நபர் மீது வரி போடுவதை விடுத்து, இண்டைரெக்ட் டாக்ஸ் என்று பொருள்கள் மீது வரி போடப்படுகிறது. பொருள்கள் மீது போடப்படுகிறவரியையும் கூட சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். டைரெக்ட் டாக்ஸோ, இண்டைரெக்ட் டாக்ஸோ இரண்டும் ஜனங்கள மீதுதான் வரும். ஆனால் தனி நபர் மீது வரி போடப்படுவதனால் சங்கடம் இருக்கிறது. தனி நபர் உண்மையான தங்கள் வருமானத்தைக் காட்டமாட்டார்கள். அதுவும் பணக்காரர்கள், முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்கள் என்று அந்த வரி போடும். அதை விட்டு இப்படி பண்டங்கள் மீது வரி போட்டால் ஏழைகள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதை உணர்ந்தும் பண்டங்கள் மீது இப்போது வரி போட்டிருப்பதானது உண்மையில் இந்தச்

[8th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

சர்க்கார் பணக்காரர்களுக்கு, முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஏழை மக்கள் பெரும்பாலோருக்கு பாதிக்கப்படக்கூடிய வரிகளை எல்லாம் போட்டிருக்கும் சமயத்தில் புது வரி எதுவும் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதில் அர்த்தம் இல்லை.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய வேலைகளை, பணிகளைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வாக்குறுதி திருப்தி அளிப்பதாய் இல்லை. நெய்வேலி திட்டத்தில் எப்போது நிலக்கரி எடுக்கப்படும், எப்போது பயன்படும் என்பது ஒன்றும் இல்லை. மின்சார நிலையம் வரப்போகிறது என்பது மட்டும் கண்ணுக்குத் தென்படுகிறது. இன்னும் மற்ற தொழில்கள், அதுவும் உருக்குத் தொழிற்சாலைப்பற்றி உறுதியில்லை. ஏதோ அமைச்சர்கள் கொஞ்சம் சாமர்த்தியமாக அதற்கு 75 லட்சம் ஒதுக்கி, ஒரு அதிகாரியை நியமித்து இந்தஅதிகாரி வேலை செய்வதுபோலக் காட்டினால் வருகிற தேர்தலில் இது இடைஞ்சல் இல்லாமல் இருக்கட்டும் என்று செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. உண்மையில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா என்பது தெரியவில்லை. பரிட்சார்த்தமாக அனுப்பப்படவேண்டியது அனுப்பப்படுமா என்றும் தெரியவேண்டும். முதல் பரிட்சை வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னதுதான் ஆறுதல். அதுவும் அமைச்சர் நிதானமாக இந்த உருக்குதொழிற்சாலை லாபகரமானதாக இருக்குமா என்று பேசினார். நஷ்டமாகவே இருக்குமானாலும் பின் தங்கிய தென்னக் வளர்ச்சிக்கு இதை ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது? இப்போது உருக்குவிலை எல்லா இடத்திலும் கண்டிசோல் செய்யப் பட்டுத்தானே இருக்கிறது? இதில் நஷ்டம் என்றாலும் பொதுவாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்து விலை நிர்ணயிக்கும்போது சரியாகி விடுகிறது. இங்கே உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்தாலும்கூட சராசரி விலையில் சரிக்கட்டிவிட முடியும். ஆகவே, பின்தங்கிய நம் ராஜ்ய நிலைமையை உத்தேசித்து, இங்கு தொழில் பெருக, வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரிக்க இந்த உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுவதற்கு திட்டமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவது பற்றி உத்தரவாதம் வேண்டும்.

நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின், உற்பத்திச் செலவு கட்டுமா கட்டாதா என்று ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். லாபகரமாக இருந்தால் நடத்துவோம் இல்லாவிட்டால் நடத்தமாட்டோம் என்று அர்த்தம் தொலிக்கும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷனே அல்லது மத்திய அரசாங்கமோ லாபகரமாகயிருந்தால் தான் ஒப்புக்கொள்வோம் என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது, நாலு உருக்குத் தொழிற்சாலைகளோடு கூட சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஐந்தாவதாக ஏற்படுத்தி சராசரி விலை வேண்டுமானால் நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அதை அடைய வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டிய முக்கிய ஐந்து திட்டங்களை அனுப்பினோம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th March 1961]

இந்த சபையிலிருந்து, ஏகோபித்த முறையில். அவற்றின் நிலை, எந்தளவு முன்னேறியிருக்கிறது, அதன் சாத்தியக்கூறு என்ன? மூன்றாவது திட்டகாலத்தில் அவை எந்தளவு நிறைவேறும் என்பதுபற்றி விளக்கமாகக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்பற்றிய யோசனைகள் குறித்து விவாதிக்கும்போது விரிவாக விவாதிக்க முடியும். தொகை ஒதுக்குவதுபற்றி, பணவசதிகள் பெறுவதுபற்றி, இது பற்றிய பிரச்சனைகளை அப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளலாம். உடனடியாக நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டியது நமது ராஜ்யத்தில் தேவையான தொழில் வளர்ச்சிக்கும், தேவையான பாசன வசதி பெறுவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாசன வசதியைப் பெருக்குவது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பது நதி மூலம் கிடைக்கக்கூடிய ஜலத்தை எல்லாம் உபயோகப்படுத்தி விட்டோம், இனி, நம் ராஜ்யத்திலிருந்து நதி மூலம் கிடைக்கக் கூடிய ஜலம் குறைவு, அண்டை ராஜ்யங்களோடு பேசி ஜலத்தைப் பெறவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது ஒரு முறை. மீடியம் இரிகேஷன், அதற்காக எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்று மேலெழுந்தவாரியாக பார்க்கும்போது ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய தொகை மிகக் குறைவு. 29 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதில் அவ்வளவும் பரம்பிக்குளத் திட்டத் திற்கே ஆகிவிடுமென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். எந்தப் பகுதி பாசன வசதி பெற்றாலும் நான் அதை வரவேற்கிறேன். போட்டி உணர்ச்சியை உண்டாக்க நான் விரும்பவில்லை. நடுத்தரப் பாசன வசதி எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியமானால் நம் ராஜ்ய நிதியிலிருந்தே தனியாக ஒதுக்கவேண்டும். அதற்காக பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை மெதுவாக நாலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடர்ந்து மெதுவாக நடத்தலாம், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நடுத்தர பாசன வசதிக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை குறைவு. ஜில்லா ஒன்றுக்கு இரண்டு திட்டங்களாவது எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாத்தியமான அளவிற்கு நடுத்தரப் பாசன திட்டங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

தோர்தல் வருவதற்கு முன், சர்வே செய்து சுண்ணாம்பு அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், சிலயிடங்களில். ஆக, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாக பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தின் ஒரு பாகமாயிருக்கும் என்பதுபற்றி நமது ராஜ்ய அமைச்சர்கள் திட்ட

6th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

வட்டமாக சொல்கிறார்களே தவிர மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களின் பதிலிலிருந்து அப்படி நம்பிக்கை பிறக்கவில்லை. சேது சமுத்திரத் திட்டம் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒட்டு மொத்தமாக, தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அது மிக அவசியம். தமிழ் நாட்டின் போக்குவரத்துத் தேவை மிகக் குறைவு. ரோடு போக்குவரத்தில் சிறிது அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் ரெயில்வே போக்குவரத்துதான் நம் நாட்டின் பிரதான போக்குவரத்து. கடலோரம் 600 மைல் இருந்தும் கடலோரப் போக்குவரத்தால் இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்திற்கு அனுகூலம் இல்லை. நிபுணர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் அபிப்பிராயம் கூறுவார்கள். நம் நாட்டில் கப்பல் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். சேதுசமுத்திரத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தால்தான் கப்பல் போக்குவரத்தை விஸ்தரிக்க முடியும். அதனால் நம் ராஜ்யத்தில் அதிக பலன் ஏற்பட முடியும் என்பதையும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை வலியுறுத்தி அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இணைப்பதற்குள்ள நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின், அண்டை ராஜ்யங்களோடு ஜலத்தை பங்கிட்டுக் கொள்வது சம்பந்தமாக முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது தெரியாததல்ல. அந்த முயற்சிகளுக்கு சங்கடம் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நான் பேச விரும்பவில்லை. அந்த முயற்சிகள் ஆரிதமாக நடைபெறுவதற்கும், அவைகள் மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றிருந்தபோதிலும், வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் அதிகரிப்பது மந்தமாகயிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கப் புள்ளிவிவரமே கூறுகிறது. வேலை வாய்ப்பு எவ்வளவு கிடைக்கிறது? அதைவிட அதிகமாக வேலை தேடித்திரிபவர்களின், பதிவு செய்து கொள்பவரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. போன ஆண்டு எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்ததோ அதைவிட வேலை சிடைக்க, அதற்காக பதிவு செய்து கொண்டிருப்போரின் எண்ணிக்கை தேசம் பூராவும் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்திலும் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. பத்து வருடத் திட்டத்திற்குப் பிறகு வேலை வாய்ப்பு குறைந்துகொண்டு போவது, அல்லது வேலை பெறுவதற்காக வரக் கூடியவர்களை திருப்தி செய்விக்கக்கூடிய அளவு ஏன் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியவில்லையென்று கேட்கிறேன். ஏற்கனவேயுள்ள தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் சிக்கனச் சீரமைப்புகள் பேரால் ஆள் குறைப்பு ஏற்படுத்துவதை தடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது பஞ்சாலைகளில் ஆள் குறைப்பு எப்படி செய்யலாம் என்பதுபற்றி பேச்சு வார்த்தை நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. கூலி உயர்வு கொடுத்துவிட்டால் உடனே ஆள் குறைப்பு செய்யவேண்டுமென்பது முதலாளிகளின் திட்டமாக யிருக்கிறது. ஆள் குறைப்பினால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th March 1961]

விடாது. தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகிற அளவு, மூலதனப் பெருக்கம் ஏற்படுகிற அளவில் வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் பெருக வில்லை. அதனால்தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த சபைக்கு இதுதான் கடைசி பட்ஜெட்டாக இருக்கப் போகிறது. புதுச் சபையில்தான் அடுத்த பட்ஜெட் வரயிருக்கும். இந்த நிதியை செலவு செய்யும் முறையில், நிர்வாகத் திறமையோடு லஞ்சம் போன்ற ஊழல்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் வேலை செய்ய வேண்டும். அதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். அமைச்சர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அதிகார வர்க்கத்தை உபயோகிக்கும் முறையில் கொஞ்சம் மாறுதல் வேண்டும். அதிகாரிகளை அரசியல் காரணங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. அமைச்சர்கள் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக போகும்போது அதிகாரிகளும் கூடச் செல்கிறார்கள். பாதுகாப்பிற்காக போகக் கூடிய முறையில் இருக்கலாம். ஆனால் என்ன நிலை ஏற்படுகிறது? அமைச்சர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காக செல்லும்போது, அதிகாரிகளை பல கேள்விகள் கேட்டு, அவர்களைக் கண்டித்து பேசி, ஜனங்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு வோட்டளித்தால் சர்க்கார் ஆதரவு காட்டாது என்ற பயத்தை மக்களிடையே உண்டாக்குகிறார்கள். ஜனநாயகத்திற்கு இது பொருந்தாது. சட்டசபையில் எவ்வளவு ஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு என்பதல்ல என் கவலை, நாடு முன்னேறவேண்டுமென்பதுதான். நான் சட்டசபையில் இருந்தாலும் சரி அல்லது சிறைச்சாலையில் இருந்தாலும் சரி, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக நான் என் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணிப்பேனே தவிர நான் சட்டசபைக்கு வந்தாலும் அல்லது சிறைச்சாலைக்கு சென்றாலும் சரி மக்களுக்காக இரண்டிடத்திற்கும் முகமலர்ச்சியோடுதான் செல்வேன். அதற்காக பயந்து ஒன்றும் நான் கேட்கவில்லை. ஆனால் அமைச்சர்கள் பெருந்தன்மையோடு இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்துகளின் வரவேற்பில், எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர் பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவராகயிருக்கும் பஞ்சாயத்துகளில் அமைச்சர்களை வரவேற்று வரவேற்பு கொடுக்கிறார்கள். அதில் சில குறைகளையும், சில கோரிக்கைகளையும் சொல்கிறார்கள். அதைக் கேட்கப் பொறுமையில்லாமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அரசியல் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று தூக்கியடித்துப் பேசுவதில் அர்த்தமில்லை. அமைச்சர்கள் பொறுப்போடு நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

இதனால் எதிர்க்கட்சியினர் பயப்படுகிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். சர்க்கார் நடத்துகின்ற செயல்களில் எல்லாம் அந்த பயம் தெரிகின்றது, அதை நம்மால் காண முடிகின்றது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் செய்து கொண்டிருப்பது நியாயமா இல்லையா என்பதை மக்களுடைய தீர்ப்புக்கு விட்டுவிட வேண்டும். மக்கள் எந்தவிதமான கஷ்டத்திற்கும் உள்ளாகாத நிலையில் வோட்டு அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதிகாரத்தைக் கொண்டு

8th March 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

எதிர்கட்சிகளினுடைய நடவடிக்கையை ஒடுக்கிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் அமைச்சர்களிடத்தில் இருந்து வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் தேர்தல் நெருங்குவதுதான் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, அந்த மாதிரியாக இல்லாமல் தேர்தல் நியாயமாக நடக்கக்கூடிய விதத்தில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் சர்க்கார் பெற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பேச்சுரிமை மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இடம், நேரம் இவைகள் எல்லாம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன, எதிர்கட்சிகளுக்கு இருக்கின்ற வசதிகள் எல்லாம் மைக்கும் பேச்சும்தான். வேண்டுமென்றால் கட்சிப் பிரச்சாரத்திற்காக கார் வசதியும் வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வேண்டுமென்றால் இந்த வசதிகள் குறைந்த அளவு போதுமானதாக இருக்கலாம். எதிர்கட்சிக்கு இது மிகவும் தேவை. காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இம்மாதிரியேதான் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதனால் பாதிக்கப்படுவது காங்கிரஸ் கட்சி அல்ல, எதிர் கட்சிதான். அதிலும் முக்கியமாக கம்யூனிஸ்டு கட்சிந்தான் என்பதையும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு இருக்கின்ற வசதி இந்த ஒன்றுதான். இப்போது இருக்கின்ற கட்டுப்பாட்டில் மைக் லைசென்ஸ் இவைகளுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே மனுச் செய்து கொள்ளவேண்டும், இம்மாதிரி பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் இடம் அளிக்கக்கூடாது. இதற்கு மேலாக போலீசை உபயோகப்படுத்தி நடத்தக்கூடிய அடக்குமுறை மிக தீவிரமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது, ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுவதற்குத்தான் நாம் எல்லோரும் பாடுபடவேண்டும் என்று பேசப்படுகிறது. நீதி மன்றங்கள், போலீஸ் நிர்வாகம் இவைகள் எல்லாம் மக்களுக்கு பயன்படவேண்டும். போலீஸ் என்றால் சமூகத்தில் ஒரு சில முதலாளிகளுக்கு மட்டும், அல்லது ஒரு சில நில பிரபுக்களுக்கு மட்டும் பயன்படக்கூடிய முறையில் இருக்கக்கூடாது. சர்க்கார் நிறைவேற்றுகின்ற சட்டங்களின் பயனை மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் மக்கள் பக்கத்தில் போலீஸ் இருந்து பாதுகாக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு போலீஸ் யார் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், திருச்சி, சேலம் போன்ற பல இடங்களிலும் நடந்திருக்கின்ற பல சம்பவங்களைப்பற்றி போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறேன். ஆனால் அமைச்சர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள் என்ன ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்களோ அதை மட்டும் உண்மை என்று நம்பி, நாங்கள் சொல்லுகின்ற கோரிக்கைகளின் பேரில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. பெரும்பாலான போலீஸ் தகராறுகளை எடுத்துக்கொண்டால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் போடப்படுகிற வழக்குகளை நன்றாக விசாரணை செய்யட்டும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்களாக இருக்கட்டும், தொழிற்சங்க ஊழியர்களாக இருக்கட்டும், அதில்

[Sri M. Kalyanasundaram] [8th March 1961]

ஏதாவது தவறு இருந்தால் அதை சுட்டிக்காட்டி நடவடிக்கை எடுக்கட்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நல்லதோ பொல்லாததோ எதையும் விசாரிப்பதற்கென்று நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நடப்பது என்ன, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் கம்பளெய்ன்ட் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அமைச்சர்களுக்கு எத்தனை மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறேன், போலீஸ் ஐ.ஜி-க்கு எத்தனை மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளினின்று முறையான நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. ஆட்சியில் இருக்கின்ற கட்சியின் செல்வாக்கை தவறாக பயன்படுத்திக் கொண்டு, கள்ளச்சாராயம் காய்ச்ச வேண்டுமென்றால் கதர் சொக்காய் போட்டுக்கொண்டால் போதும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் வளருகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் இவ்வாறு சொல்லுவதில் தவறு இருந்தால் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் தெரிவிக்கவேண்டும். சொல்வதில் உண்மையிருக்கின்றதா என்பதை கட்சி பிரதிநிதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பரிசீலனை செய்து அதற்கு என்ன பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமோ அதற்குத் தகுந்தவாறு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நான் சொல்லுவதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் அதற்குள்ள பலனை அனுபவிக்கவும் நான் தயாராய் இருக்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரத்தினால் எதிர்கட்சிகளை அழித்துவிடலாம் என்று எண்ணுவது தவறு, அல்லது போலீஸ் உதவி இருந்தால்தான், அல்லது மந்திரியின் அனுதாபம் இருந்தால்தான் எதிர்கட்சி வளர முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அமைச்சர்களும் அரசியல்வாதிகள்தான், அவர்களுக்கும் தங்கள் கட்சியை வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கலாம். அது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதே. ஆனால் நேர்மைக்கு பாடுக அமைச்சர்களோ அல்லது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களோ கட்சியை வளர்க்க எண்ணுவார்களேயானால் அதனால் பாதகம்தான் ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜனநாயகத்தில் இருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையின் பிரகாரம் வேலை செய்வதற்கு வழியில்லை என்றால், நாட்டில் கிளர்ச்சிகள்தான் ஏற்படும். நாட்டில் சுழுகமான நிலை வளரவேண்டும், தொழில் உற்பத்தி பெருகவேண்டும், விவசாய அபிவிருத்தி அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால் நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல விதத்தில் முடிவு பெறவேண்டும், அதே நேரத்தில் எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகின்ற யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல முறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நாம் வெற்றி பெற முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்க முன் வருவதற்கு முன், திராவிட முன்னேற்ற கழகத் தலைவர் அவர்கள் புதிய முறையில் பட்ஜெட்டில் சில அம்சங்களைப்பற்றி வரவேற்றதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

சர்க்கார் சில நல்ல காரியங்களையும் செய்திருக்கிறது என்று சொன்னதுடன் என் பேரில் தனி அக்கரை கொண்டு என்னிடத்தில் இருக்கின்ற சில தவறுகளை எடுத்துக்காட்டி அதை திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னதற்கும் நான் அதிக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை நான் ஏதோ உபசாரத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ளாமல் இதை உண்மையான வார்த்தையாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னிடத்தில் ஏதாவது தவறுகள் இருக்குமானால் அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய கடமை இந்தச் சபையிலுள்ளவர்களுக்கு உண்டு என்று சொல்லும்போது அத்துடன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் இதில் முக்கிய பொறுப்பு உண்டு என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக கனம் சண்முகம் அவர்கள் பேசினதற்கு நான் பதில் சொல்லும்போது சற்று ஆத்திரமாகவே என்னையும் அறியாமலேயே பேசினேன் என்பது உண்மைதான். சில சமயங்களில் என்னையும் மீறி ஆத்திரத்தில் சில வார்த்தைகள் கடுமையாக வந்துவிடுகின்றன என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அது இப்போது குறைந்துகொண்டே தான் வருகிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. அப்படி இல்லை என்று சொல்லுவார்களேயானால் அதை மேலும் குறைப்பதற்கு முயற்சிக்கிறேன் என்றுமட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னைப்பற்றிச் சொல்வது ஒருபுறம் இருக்கட்டும், என் கட்சியில் இருக்கும் மற்றவர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது நம்மை அறியாமலேயே ஆத்திரமாகப் பேசினிடுகிறேன். ஆத்திரமாக பேசும்போது நாம் அளந்துகொண்டா பேச முடிகின்றது. அவசரத்தில் அவ் விதம் முடியாமல் போய்விடுகிறது. மற்றவர்களைப்பற்றி பேசும் போது அவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஏற்படாத வகையில் பேசிக்கொள்வதற்கு நாம் பழகிக்கொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம், அமைச்சர்களுக்குத் தான் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் என்றில்லாமல் எல்லோருமே ஆத்திரம் வராத முறையில் பேசிக்கொள்வதற்கு பழகிக்கொள்ளவேண்டும். அதே சமயத்தில் திரு. அன்னாதுரை அவர்கள் எனது சகா மாணிக்கவேலு அவர்களைப்பற்றி கிண்டலாகப் பேசியதும், இம்மாதிரி பேசுவதும் ஒரு கட்சிக்கு தலைவராய் இருக்கின்ற அவர்களுக்கு சரியானதுதான். நல்லதுதான் என்பதைப்பற்றியும் அவர்கள் இப்போது இல்லாவிட்டாலும் பின்னாலாவது யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நானும் ஆத்திரத்தில்தான் பேசிவிட்டேன் என்று அவர்கள் சொல்லுவதாக இருந்தால் அவர்களும் ஆத்திரத்தை தணித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். திரு. அன்னாதுரை அவர்கள் பேசும்போதும் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும் போதும் நாங்கள் ஜனநாயக அடிப்படையில் பணி புரிவதற்கு பழகிக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அந்த முறையில் நம்முடைய நடவடிக்கைகளை திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் வாயளவில் மட்டும் அல்ல, செயலிலும் அந்த ஜனநாயகம் வளரவேண்டும்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

என்பதற்காக எங்களால் இயன்ற அளவு—அது சிறிய அளவு என்று சொல்லக்கூடும்—அந்த முறையிலாவது சர்க்கார் தன்னால் இயன்ற அளவு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இதில் அவர்கள் எதிர் பார்க்கின்ற அளவு வெற்றி காணவில்லை என்றால் அது தனிப்பட்டவர்களுடைய குறையாகத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் எங்களுடைய கட்சியின் துள்கை, எங்களுடைய கட்சியின் லட்சியம் ஜனநாயக அடிப்படையில்தான் இந்த நாடு இயங்கவேண்டும் என்பதுதான். ஜனநாயக அடிப்படையிலேயே இந்த நாடு முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பதிலே இந்தச் சர்க்கார் தீவிரமாக, உறுதியாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எந்த ஜனநாயக நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், சில பொதுத் திட்டங்கள் இருக்கும்போது கட்சியின் அடிப்படையில் இயங்கும்போதுதான் ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்க முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியாவின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தியது கட்சிப் பிரச்சாரம் என்று சொன்னார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலைமை நாட்டில் இருக்குமானால் அந்த நாட்டிலே எந்த அளவுக்கு ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்க முடியும் என்பதை, ஜனநாயக அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய தத்துவங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களானால் அதிலே ஓரளவு சரியான உண்மைகளைக் காண்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இதிலே இந்தியாவின் ஒற்றுமையை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாகச் சொல்லவில்லை. இந்தியாவின் ஒற்றுமையை என்றைக்கு எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களோ அன்றைக்குத் தான் ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்க முடியும். ஒரு கட்சியாவது அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்குமானால் அந்த அளவுக்கு ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்க ஒரு தடை இருந்து கொண்டதான் இருக்கும் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஷன்முகம் பேசும்போது அவர்களுக்கே உரித்தான மொழியில் சொன்னார். நாட்டிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஒப்பாரி வைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களில் மந்திரிகள் அந்தமாதிரி பேசுகிறார்களா?—அவர்கள் பாஷையிலேயே சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒப்பாரி வைக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால் என்ன காரணத்திற்காக இங்கே அந்த மாதிரி பேசவேண்டியிருக்கிறது? இன்றைக்கு இங்கே ஒரு கட்சி நாட்டை பிரித்தாக வேண்டுமென்று ஒரு தீவிரமான கொள்கையை வைக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன வாதத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்றால் நாட்டை பிரிக்காத காரணத்தினால் முன்னேற்றம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை, இந்த மந்திரிகள் எல்லாம் வெறும் பொம்மைகள், அதிகாரம் ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக்கும் சக்தி இல்லை என்று எல்லா இடங்களிலும், சட்டசபையில் மட்டுமல்லாமல்—இங்கேயாவது முறையோடு செய்ய

8th March 1961]

[Sri C. Subramaniam]

வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்—பொதுக் கூட்டங்களிலே மந்திரிகளைப்பற்றி எவ்வளவு கேவலமாக, கீழ்த்தரமாகப் பேசுகிறார்கள் என்று எங்களுக்குத் தகவல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி வாக்கூடிய தகவல்கள் பொய்யாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் அம்மாதிரி இல்லை என்று எங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தகவல்களிலிருந்து, கேட்பவர்கள் சொல்லக்கூடியதிலிருந்தும் தெரிகிறது. மக்களிடத்தில் சென்று இந்த மந்திரிகளால் முடியாது, நாடு பிரிந்தால்தான் முடியும் என்று சொல்லும்போது, அதை மறுத்துக் கூறுகின்ற முறையில், நாட்டிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது என்று அந்த முறையில் எடுத்துச் சொல்லவில்லையென்றால், சரி, நாட்டுப் பிரிவினைக்கு உங்கள் இஷ்டம்போல் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருங்கள் என்று சொல்வதாகத்தான் ஆகும். என்றைக்கும் அதற்கு இடம் கொடுக்க முடியாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களிடத்திலே ஏதோ தனிப்பட்டவர்கள் என்ற விரோத மனப்பான்மையில் அல்ல, அடிப்படையான பிரிவினைக் கொள்கையின் காரணமாக எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே இருக்கக்கூடிய சங்கடங்கள்தான் இன்றைக்கு. நாங்கள் சாதித்ததையெல்லாம் தண்டோரா போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசை இல்லை. மக்கள் நாட்டின் முன்னேற்றத்தை ஓரளவு உணர முடியும். இருந்தாலும் இது போன்ற வாதங்கள் மேடைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும், நாடகங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும் நாட்டுப் பிரிவினை சக்தியை உபயோகப்படுத்தும்போது அதைத் தடுக்க எதிர்ப்பிரச்சாரம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆக, இந்த ஒப்பாரிக்குக் காரணம் யார் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்னொன்றும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டார்கள் என்று ஒப்பாரி வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த நிலைமையில் நாடு பிரிவினைப் பட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் முடியாது என்று சொல்லும்போது, ஒரு திட்டம் வரும்போதே ஒப்பாரி வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தயவுசெய்து கனம் அங்கத்தினர் ஷண்முகம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த ஒப்பாரி வைக்கவேண்டிய நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டுக்கு நல்ல திட்டம் வரும்போது சந்தோஷப்படுவதற்கு பதிலாக, கொண்டாட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பதிலாக ஒப்பாரி வைக்க—அவர்கள் சொன்னாலும் ஒப்பாரி, நாங்கள் சொன்னாலும் ஒப்பாரி என்று ஏற்படுமானால்—தவறு யார்மீது என்று அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்ற கருத்தை அவர்கள் மத்தியில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று பார்த்தால், நாம் இன்றைக்கு பல கட்சிகள் அடிப்படையில் இங்கே இயங்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். பல கட்சிகள் இருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் ஜனநாயகம் இருக்க முடியும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம்—அதுதான் எங்க

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

ளுடைய கொள்கைகூட. மற்ற சில நாட்டு அமைப்புகளைப் போல ஒரே கட்சி இருக்கவேண்டும் என்ற அமைப்பு இல்லை. காங்கிரஸின் கொள்கை அந்த அடிப்படையில் இல்லை என்று பல நிகழ்ச்சிகளால் நிரூபிக்க முடியும். பல கட்சிகள் இயங்கும்போது ஒரு கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்து நடத்தவேண்டிய பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. ஆக, இன்றைக்கு பல குறைகளை எடுத்துக் கூறும்போது, அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களைக் குறை கூறும்போது நாம் சில லட்சியங்களை வகுத்துக்கொள்ளவேண்டிய, சில கோட்பாடுகளை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கட்சிக்கு நிதி திரட்டுவது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைப்பற்றி எல்லாக் கட்சிகளும் உட்கார்ந்து யோசனை செய்வதாக இருந்தாலும் ஆட்சேபணை இல்லை. அதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி நிதி திரட்டுவதாக பல இடங்களில் பல மேடைகளில், பத்திரிகைகளில், அதுவும் முக்கியமாக சுதந்திரா கட்சி மேடையிலிருந்து பலமாகக் கூறப்படுகிறது. இப்போது ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், ஜனநாயக அடிப்படையில் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று சொன்னால், தேர்தலில் பல அரசியல் கட்சிகள் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் காலத்தில் கட்சிகள் தேர்தலில் செலவு செய்வது அவசியமா இல்லையா? எல்லோரும் சேர்ந்து அவசியம் இல்லை என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். எல்லா நாடுகளிலும் தேர்தலுக்கு நிதி திரட்டிச் செலவழிக்கும் நிலையையா பார்க்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது சுதந்திரா கட்சியானது மற்றவர்கள் பேரில் குறை சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் 10 லட்சம் அல்ல, 20 லட்சம் அல்ல, ஒரு கோடி ரூபாய் திரட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு தீவிர முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். அப்போது சுதந்திரா கட்சி மட்டும்--எதிர் கட்சி மட்டும்--நிதி திரட்டி தேர்தலில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளலாம், அதிகாரத்தில் இருக்கும் கட்சி நிதி திரட்ட முடியாது என்ற நிலை இருக்குமானால் அது முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். பாரபட்சமற்ற முறையில் நியாயமான முறையில் யோசனை செய்து பார்க்கும்போது ஒரு கட்சி நிதி திரட்டித்தான் ஆகவேண்டும். அதேபோலத்தான் அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியும் நிதி திரட்டி தேர்தலில் ஈடுபடவேண்டியிருக்கிறது. சுதந்திரா கட்சி ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி திரட்டவேண்டும் என்று சொல்லும் போது காங்கிரஸ் கட்சியும் நிதி திரட்டித்தான் தீரவேண்டும். அதுவும் சுதந்திரா கட்சி பல பேரோடு கூட்டு சேர்ந்து ஒரு சில இடங்களில் போட்டிபோட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதற்கே ஒரு கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது எல்லா இடங்களிலும், எல்லாப் பகுதிகளிலும் போட்டியிடக்கூடிய பொறுப்பு இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எந்த அளவு வேண்டும் என்றும் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம்: இதற்கு யார் பதில் சொல்வது?) இன்னும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவருக்கு, சுதந்திரா கட்சி என்ற பெயரையும், ரூபத்தையும் இங்கே கொள்ளா

8th March 1961]

[Sri C. Subramaniam]

விட்டாலும் வேறு பெயரில் இங்கே மறைத்து உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றால், அவருடைய அரசியல் ஞானத்தைப்பற்றி . . . (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் : அங்கு இருப்பது கவர்னர்-ஜெனரல்) இப்போது நான் மந்திரியாக இருக்கிறேன் என்றால் எனக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மதிப்பு சுப்பிரமணியத்திற்காக கொடுக்கக்கூடிய மதிப்பு அல்ல—மந்திரி என்ற ஸ்தானத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய மதிப்பு. அதே போல எம்.எல்.ஏ. என்றாலும் மக்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் அவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கே இருப்பது கவர்னர்-ஜெனரல் பிரதிநிதியாக—நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இவ்வாறு காங்கிரஸ் கட்சி நிதி திரட்டலாம் என்று சொல்லும்போது இன்றைக்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மந்திரிகளுக்கு விலக்கு இருக்கத்தான் வேண்டுமா? மந்திரிகளுக்கு விலக்கு இருக்கவேண்டுமா என்பதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி விலக்கு இருந்தாலும் கட்சிக்காரர்கள் நிதி திரட்டுவார்கள் என்றால், மந்திரிகளாக இருப்பவர்கள், கட்சியில் இருப்பவர்கள் மக்களிடத்தில் போக வேண்டாமா என்ன? இன்னொரு விஷயம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். ஒரு நடவை ஒரு கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்துவிட்டால் மறுமுறை அந்தக் கட்சி அதிகாரத்திற்கு வரக்கூடாது. மற்றவர்களுக்கு சான்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம்.

ஆனால் அது ஜனநாயகம் கூட அல்ல. என்னவென்று சொன்னால், கட்டாயமாக சிலரை மட்டும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இந்தத் தேர்தலை நடத்துவது என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவது ஜனநாயகத்திற்கு பொறுத்தமாகாது. ஆகவே இன்றைக்கு மந்திரிகள் அவர்களுடைய நீதிப் பொறுப்பிலிருந்தோ அல்லது அதிகார வரம்பிலிருந்தோ தவற மாட்டார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி நீதி தவறி நடப்பார்கள் என்று நினைப்பதுகூட தவறு. ஒரு மந்திரி ஒரு இடத்திற்குச் சென்று விருந்து சாப்பிட்டாலோ அல்லது ம. பாட்டியில் கலந்து கொண்டாலோ அல்லது யாரையாவது கூப்பிட்டு பேசினிட்டாலோ அவர்களுக்குச் சாதகமாக மந்திரிகள் இருந்து விடுவார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. பலர் இவ்வாறு நினைக்கிறார்கள். அப்படி நினைக்காவிட்டாலும்கூட சிலர் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு, மனித சபாவத்திலே சிறிது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமென்று நான் தயவுசெய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக பொறுப்பேற்றுள்ள நாங்கள், எங்களுடைய பொறுப்புக்களையெல்லாம் உணராமல், இப்படி தயவு தாட்சண்யத்திற்காக சுலுகையாடா காரியங்கள் செய்துவிடுவோம் என்று நினைக்காமல் இருப்பது நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி தேர்தல் நிதிக்காக வசூல் செய்யப்படும் தொகைக்கும் ஒரு திட்டத்தை நாம் வகுத்திருக்கிறோம். எதோ ஒளிவு மறைவாகச் செய்யக்கூடிய காரியமல்ல இது. சட்டத்திலே

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

கூட தனியாக இருக்கக்கூடிய பணத்திலே இப்படி தொகை கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டு, அதன்படிதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு நேரடியாக இதற்கு இவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற முறையிலே கணக்கு வைத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இன்றை இந்த இந்த கட்சி களுக்கு இவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அதை அவசியமென்று கருதினால் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். இந்த ஸ்தாபனத்திலிருந்து ஒரு லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், 50 ஆயிரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எப்போது வேண்டுமானாலும் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு பார்க்கலாம். இதே நிலைதான் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு நிதி திரட்டுவது என்பது ஒரு கட்சி மட்டும் செய்யக்கூடிய காரியமல்ல? என்னுடைய சக மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலர் அவர்கள் தெரியக்கூடிய முறையிலேதான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். இன்றைக்கு நேரிலே மந்திரிகளுக்கு முன், பயந்துகொண்டு அல்லது வேறு யாருக்காவது பயந்துகொண்டு இன்றைக்கு நிதி கொடுத்து விடுவார்கள் என்ற நிலைமை இல்லை என்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைவிட அதிகாரத்திலுள்ளவர்களுக்குத்தான் இதிலே பல கஷ்டங்கள், உபத்திரவங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் போடும் உத்திரவுகள் யாவும் எல்லோருக்கும் எப்போதும் சாதகமாக இருக்காது. சிலருக்கு சாதகமாக இருக்கும். அதாவே சிலருக்கு பாதகமாகவும் இருக்கும். ஆகவே இந்த அடிப்படையிலும் மக்கள் ஆளும் கட்சியினருக்கு தேர்தல் நிதி கொடுத்து விடுவார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை.

இன்றைக்கு நாங்கள் 10 வருஷம், அதாவது சுதந்திரம் வந்ததிலே இருந்து இந்த அரசாங்கத்தை நடத்தி வந்திருப்பதைப் பற்றி ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த 10 வருஷ காலத்தில் உள்ள என் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற எதிர்க் கட்சிகளின் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்தக் கட்சி பொறுப்பிலே இருந்தால், பதவியிலே இருந்தால், முன்னேற்றம் ஏற்படுமா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அவர்கள் மதிப்பிட்டு, அந்த மதிப்பின் அடிப்படையில், இந்தக் கட்சிக்கும் மற்ற கட்சிகளுக்கும் தேர்தலுக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று மக்கள் முன் வருகிறார்கள். ஆகவே இதைக்கொண்டே இவ்விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட தெளிவான கருத்தில் தேர்தல் நிதி திரட்டுவதை எல்லோருக்கும் தெரியக்கூடிய முறையிலே செய்வது தவறு ஆகாது. ஆனால் இந்த நிதி திரட்டுவதில் எங்காவது தவறான முறையை கடைப்பிடித்தால் அதைக் கண்டிப்பதற்கு எதிர் கட்சியினர் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நேரடியாக மந்திரிகள் சென்று நிதி வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும்கூட, தவறு ஒன்றுமில்லை. இதைப் பற்றி நீங்கள் யோசித்துப் பார்த்து, உங்களுடைய

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

கருத்தைச் சொல்லீர்களானால், அது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தால், அதை இந்தச் சர்க்காரும், காங்கிரஸ் கட்சியும் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த விதமான விருப்பு வெறுப்பும் இதில் கிடையாது. பயந்துகொண்டு நிதி கொடுக்கிறார்கள் என்று கூறுவதோ அல்லது தயவு தாட்சண்யத்திற்காக நிதி கொடுக்கிறார்கள் என்று கூறுவதோ சரியாகாது. அந்த நிலை எங்களுக்கு லாபத்தை உண்டாக்காது என்பதும் எதிர் கட்சிகளுக்குத் தெரியுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும் போதும், ஸ்ரீ சண்முகம் அவர்கள் பேசும்போதும் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தல் நிதி திரட்டுவதற்கு அதிகாரிகள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்றும், தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு போலீஸ் உதவிகொண்டு, அவர்கள் பயத்தினால் தேர்தலில் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்ற கருத்தினை வெளியிட்டார்கள். முன்னால் ஏற்பட்ட தேர்தல் அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டு சொல்லியிருந்தாலும் சொல்லியிருப்பார்கள். இன்றைக்கு அதிகாரிகளை உபயோகிப்பதாலும், போலீசாரை உபயோகிப்பதாலும் மக்களுடைய மனத்தை திருப்பிவிட முடியுமென்று நினைப்பது தவறு. அப்படி யாராவது நினைப்பார்களேயானால் அவர்கள் மந்திரிப் பதவிக்கே லாயக்கில்லை. இன்றைக்கு இதுமாதிரி அதிகாரிகளும், போலீசாரும் இருப்பதால் மக்களுடைய மனது பெரிதும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, செல்வாக்கு குறைந்து விடுவதற்கே சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏமாற்றுவதற்கு வேண்டுமானால், இன்னும் அதிக மாகத் தூண்டும் வகையிலே இந்த யோசனையை இவர்கள் சொல்லி இருக்கக்கூடும் என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது (சிரிப்பு). இதனால் கஷ்டம்தான் ஏற்படும் என்பது எனக்குத் தெரியும். மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரிகள் மூலமோ அல்லது போலீசார் மூலமோ எந்த விதத்திலும் ஆதரவைத் திரட்ட முடியாது. அதனால் தேர்தலிலும் ஜெயித்துவிட முடியாது. அந்த அடிப்படையிலே இந்தக் கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்திருப்பார்களாயின், அது தவறு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் சில முக்கியமான விஷயங்களுக்கு அமைச்சர்களுடன் அதிகாரிகள் வரவேண்டியிருக்கிறது. என்னிடத்திலேகூட ஒரு செக்யூரிடி ஆபீசர் இருக்கிறார். இருக்கக்கூடிய சில விதிகளை அனுசரித்து சில அதிகாரிகள் வரவேண்டியிருக்கிறது. இதையும் கூட தேர்தல் நெருங்க நெருங்க, தேர்தலுக்கு எட்டு அல்லது ஆறு மாதங்கள் இருக்கும்போது யாரைக்கூட அழைத்துக்கொண்டு போவது என்பதற்காக சில ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதனைப்பற்றி நானும் யோசனை செய்துகொண்டு வருகிறேன். பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதிலே எந்தெந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டுபோகலாம் என்பது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அந்த

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு முடிவு செய்யப் படும். அந்த அடிப்படையிலே தேர்தல் நெருங்க நெருங்க அவரவர்களுக்குத் தகுந்த அளவிலே சாதக பாதகங்களை ஆராய்ந்து, எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்வதிலே எவ்வித ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. ஆகவே யாரும் அதிகாரிகளாலும், போலீசாராலும் ஒட்டி கிடைத்து விடுமென்று நினைக்க வேண்டாம். அப்படி அவர்களை வைத்துக்கொண்டு, ஒட்டி பெற்று எப்போதும் தொடர்ந்து பதவியில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கவும் யாரும் இங்கு விரும்பவில்லை. மக்களுக்கு நல்ல காரியம் செய்வதற்காகவே இருக்கிறோம். அவர்கள் விரும்பவில்லை என்று சொன்னால், இன்றைகே இப்பதவிகளிலிருந்து நாங்கள் விலகத் தயார். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபை இயங்கி வருகிறது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குமேல் நாங்கள் ஏதாவது தவறுகள் செய்திருந்தால், அதை எடுத்துச் சொன்னால் அதை ஒப்புக்கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம்.

இதிலே முக்கியமாக தேர்தல் வருகின்றபோது, இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது தேர்தல் பிரசாரமாக இன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது என்று பல கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலிருந்து மக்களைக் கவரக்கூடிய திட்டங்கள் அதிலே நிறைய இருப்பதினாலே, அதைத் தேர்தல் அறிக்கை என்று சொல்லப்பட்டது என்பது தெரிகிறது. அப்படிச் சொல்வதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். அதிலே அப்படி ஒன்றும் தவறான புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிக் கொடுத்திருந்தால் சும்மா விட்டிருப்பார்களா? பிச்சி விடுவார்களே. உண்மையான விஷயங்கள் அதிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதைத் தேர்தல் பிரசாரம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அளவு அதற்கு மதிப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தான் என்னால் உரை முடிகிறது. நேரடியாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நல்ல அறிக்கை என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு முடியா விட்டாலும், மறைமுகமாக இதைத் தேர்தல் பிரசார அறிக்கை என்று சொல்வதின்மூலம் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தான் இன்றைக்கு இந்த அறிக்கையை நாங்கள் இப்படி எழுதி சமர்ப்பித்தவுடன் தேர்தல் அறிக்கை என்று பேசக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சபையில் எல்லோராலும் பேசப்படுகிறது. தேர்தலை வைத்துக்கொண்டு சமர்ப்பித்திருக்கிற அறிக்கை அல்ல இது. சென்ற 10 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்ட அனுபவம் என்ன, அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொடர்ந்து எதிர்காலத்திலே எந்த முறையிலே எந்தத் திக்கை நோக்கி நாம் செல்லவேண்டும் என்கின்ற கருத்தை தெளிவாக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே தான் இந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது எந்த

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

அளவிற்கு எங்களுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறது என்பது வேறு சமாசாரம். இம்மாதிரி ஒரு அறிக்கையை இந்தச் சபையின் முன் வைத்திருக்கக்கூடிய முக்கியமான நோக்கம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற மாறுதலைத் தொடர்ந்து எந்த முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்று குறிப்பிடவேண்டுமென்பது தான். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் கூறிய ஒரு கருத்தையும் விளக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

அவர்கள் சொன்னார்கள், சாதித்ததையெல்லாம் போட்டுவிட்டு மீர்களை, சாதிக்காதது எவ்வளவு இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். உண்மையிலேயே அதை நாங்கள் பூரணமாக, தேவியாக உணர்ந்திருக்கிறோம். நாங்கள் சாதித்திருப்பது கைமன் அளவு, சாதிக்க வேண்டியது மலை அளவு என்பது எங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. நானும் இதை ஒப்புக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறேன். எந்தக் காரணத்தினால் நமக்கு இந்தத் தாழ்வு ஏற்பட்டது, இந்தக் குறைகள் ஏற்பட்டன, அவைகளை எப்படி அகற்ற முடியும் என்பதுபற்றி யோசித்துக்கொண்டோம் இருக்கிறோம். சாதிக்கவேண்டியது இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஆனால், இருக்கிற சூழ்நிலையிலே, இருக்கிற பொருளாதார அடிப்படையிலே, இருக்கக்கூடிய மக்கள் எண்ணிக்கையிலே, இருக்கக்கூடிய மற்ற வசதிகளின் அடிப்படையிலே, நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொழில் துட்ப அறிவு, விஞ்ஞான அறிவு இவைகளை யெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, இதற்கு மேல் நாம் எந்த அளவிற்கு முன்னேற முடியும் என்கிற கருத்தை சொல்லியிருப்பார்களேயானால், நான் அதை மிகவும் வா வேற்றிருப்பேன். அதற்குப் பதிலாக, இன்னும் சாதிக்க வேண்டியது எவ்வளவு இருக்கிறது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதிக்கவேண்டியது நிறைய இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய சராசரி வருமானம் இன்றைக்கு ரூ. 250, 300 என்ற அளவில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது, நாம் இத்தனை முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு. மற்ற நாடுகளிலுள்ள சராசரி வருமானத்தைப் பார்த்தும்பொழுது நம்மைவிட 20 பங்கு, 30 பங்கு என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் சராசரி வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமையை நாம் அடைவதற்கு இன்னும் எவ்வளவோ செய்யவேண்டியிருக்கிறது. வெளிநாடுகளில் ஏற்பட்டிருந்த முன்னேற்றத்தை முன்பு ஒருவாறு யூகித்து அறிவோம். ஆனால் இப்பொழுது வெளி நாடுகளுக்கு சென்று வந்த பிற்பாடு நாம் சாதிக்கவேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கிறது என்பதை நோடியாகப் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். எல்லாவற்றையும் சாதித்து விட்டோம் என்ற நிலையில் இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருப்பதாகச் சொன்னால், அது தவறான கருத்து என்று தான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்று சொன்னால், பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்று சொன்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

னால், அது மக்களுடைய சக்தியைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. மக்கள் எந்த அளவிற்கு முன்னேறக்கூடிய வகையிலே நாம் திட்டங்களை வகுத்துக்கொடுத்தாலும், அவர்கள் எந்த அளவிலே தன்னம்பிக்கையோடு பணியாற்ற முன்வருகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது உண்மையான முன்னேற்றம். ஆகையால் மக்களிடையே சக்தி வளரவேண்டும், மக்களுடைய மனதிலே தன்னம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும் என்று சொன்னால், 10 ஆண்டுகளாக மக்கள் ஒத்துழைத்து பணியாற்றிய காரணத்தினால் திட்டங்கள் நிறைவேறியிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஒன்றுமே முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை இவ்வளவு திட்டங்கள் நிறைவேறியும் என்று சொன்னால், மக்களுடைய சக்தியும், ஒத்துழைப்பும், தன்னம்பிக்கையும் வளர்வதற்குப் பதிலாக, ஒன்றுமே பலன் இல்லாத காரியங்கள் போலிருக்கின்றனவே என்ற நிலையிலே, தடக்கின்ற காரியங்கள்கூட இனி நடக்காத நிலைமையே ஏற்படும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய கட்சிக்கு ஆதரவு தேடுவதற்காக ஒன்றுமே முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லுவார்களேயானால், மக்களுடைய தன்னம்பிக்கை குறைந்து, சக்தி குறைந்து, இன்னும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சாதகமாக சூழ்நிலை ஏற்படாமல், பிற்போக்கான நிலைமை வளர்வதற்குத்தான் இது உதவியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரிவினை அடிப்படையில், அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சியின் பேரில் மக்களிடையே அதிருப்தியை வளர்ப்பதற்காக, வெறுப்பை வளர்ப்பதற்காக, கோபத்தை உண்டெண்ணுவதற்காக ஒன்றுமே முன்னேற்றமான காரியம் நடைபெறவில்லை என்ற அடிப்படையிலே செய்யும் தவறான பிரசாரமாக இருக்கும் அது, தவறான கருத்தாகத்தான் இருக்க முடியும் அது. அம்மாதிரி தவறான பிரசாரம் நம் நாட்டினுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்தை தடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால் இன்றைக்கு சில புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மட்டுமல்ல, சில இடங்களில் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மேலாக நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்ற கருத்தைச் சொன்னால், விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் எனது சகா பக்தவத்சலம் அவர்கள் உழுது விவசாயம் வளர்த்ததாக யாரும் சொல்ல முடியாது. அதற்கு வேண்டிய நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த நாங்கள் முயற்சி செய்யலாம். கடைசியில் குடியானவர்கள் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து பயிர் செய்தால் தான், நெல் விளைச்சல் அதிகமானால் தான், விவசாய வளர்ச்சி ஏற்படும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைத் தான் சர்க்கார் செய்துகொடுக்கலாம். கடைசியில் பரிசேசியில் தேறுவது மாணவனைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். ஆனால் எந்த அளவிற்கு மக்கள் அந்த வசதிகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு

8th March 1961]

[Sri C. Subramaniam]

ஒத்துழைக்க முன்வருகிறார்களோ அந்த அடிப்படையில் தான் விவசாய உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் ஏற்படக்கூடும். அதிலும் கூட எதிர்பார்த்த அளவிற்கு வெற்றி காணவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்களே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து. இந்த அளவுக்கு குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்லி, குறைவாக இருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டி, என்ன காரணங்களினால் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கூறி, அந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் எந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதை நாம் ஆராய்வதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இதை பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், நாம் இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 12 லட்சம் டன் அளவிற்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம். திட்டத்தின் அடிப்படையிலே தான் அவ்வாறு கணக்கிட்டிருந்தோம். இல்லாவிட்டால் அது வெறும் ஆசையாகத் தான் இருக்கலாம், அல்லது எண்ணமாக இருக்கலாம். திட்டமாக இருக்க முடியாது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

புதிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை செய்து கொடுப்பதன் மூலம் இத்தனை லட்சம் டன் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்யலாம், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் வசதியைப் பெருக்கி இத்தனை லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யலாம், நல்ல பொறுக்கு விதைகளை வழங்குவதன் மூலம் இத்தனை லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யலாம், கம்போஸ்டு உரங்களை உபயோகப்படுத்தினால் இத்தனை லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யலாம், ரசாயன உரங்களை உபயோகப்படுத்துவதன் மூலம் இந்த அளவிற்கு அதிக உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற முறையில் திட்டங்கள் போட்டு, ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் தான் 12 லட்சம் டன்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென திட்டம் போட்டிருந்தோம். அப்படிச் செய்யும்பொழுது, குறைவு ஏற்பட்டால், எதில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஏதாவது காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நாம் எடுத்துக்கொண்ட நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அனைத்தும் குறித்த காலத்திற்கு முன்பே முடிக்கப்பட்டிருப்பதும்ல்லாமல், எதிர்பார்த்த அளவை விட குறைந்த செலவிலும் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களில் அணைகள் கட்டியும் நீர் போய் சோவில்லை என்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், இங்கே அணை கட்டுகிற காலத்திலேயே வாய்க்கால்களை வெட்டி, பெரிய வாய்க்கால்கள் மட்டுமல்ல, சிறிய வாய்க்கால்களையும் வெட்டி, வயல்களிலுள்ள வாய்க்கால்களையும் வெட்டி, அணை கட்டிமுடிக்கின்ற காலத்திலேயே வயல்களுக்கு உடனடியாக தண்ணீர் உபயோகப்படுத்தப்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

11-39
a.m.

படவேண்டும் என்ற முறையில் தான் இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதைவிட இன்னொரு படி அதிகமாகக் கூட சென்றிருக்கிறோம். பாதி அணை கட்டி முடிந்தவுடனேயே எந்த அளவிற்கு தண்ணீர் தேக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு தேக்கி, அதை மக்கள் உடனடியாக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அடிப்படையில் அணைகளைக் கட்டி உடனுக்குடன் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துவதையும் பார்க்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் தான் பரம்பிக் குளத் திட்டம் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகும் என்று கணக்குப்போட்டு, முதல் இரண்டு வருஷங்கள் முடிந்த பிறகு ஒரு பகுதி தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். 2 வருஷம் முடிந்த பிற்பாடு 50,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் உபயோகப்படுத்துவது, 3 வருஷங்களில் இன்னொரு 50,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கொடுப்பது என்ற அடிப்படையில் வருஷா வருஷம் எந்த அளவிற்கு தண்ணீர் தேக்கி வைக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு தண்ணீர் தேக்கிவைத்து உபயோகப்படுத்துகிறோம். இது என்ஜினியர்களுடைய திறமையால் மட்டுமல்ல, திட்டப்படி மக்களும் ஒத்துழைத்து தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையினால், அந்த திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் குறைவு என்று சொல்ல முடியாது. அதே அளவில், சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அதையும் பரிசீலனை செய்கிறோம். எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலன் இருக்கிறதா என்று மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை பரிசீலனை செய்கிறோம். குறைவு ஏற்பட்டால், அதிகமாக்கும் வழிகளையும் கையாள்கிறோம்.

பொதுவாக எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு குறைவு எதில் என்று பார்க்கும் போது, இரண்டு இனங்களில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று நல்ல விதைகள் உபயோகிக்கும் மூல மாத உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று செய்தோம். அதிலே எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. இரண்டாவது ரசாயன உரம். இதிலே நாலு லட்சம் டன் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்தினால்? சட்ட சபையில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும், விதைப் பண்ணைகளை அவசரம் அவசரமாக ஏற்படுத்தினோம்; பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டன.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இன்றைக்கு கொஞ்சம் அதை நிறுத்தி வைத்து, அதிகக் கோளாறுகள் ஏற்படாத முறையிலே, மாற்றியமைத்து நடத்துகிறோம். ஆகவே, திட்ட அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. இன்னொன்று, சர்க்கார் பண்ணை விதைகளை சிராம மக்கள் உபயோகித்து பெருக்க வேண்டும் என்ற திட்டமும் உண்டு. அதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஆகவே, இதிலே குறைவு ஏற்பட்டது. ரசாயன உரத்தைப் பொறுத்த வரை, பொதிய கணிசமான அளவு ரசாயன உரம் நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தியாக

8th March 1961]

[Sri C. Subramaniam]

வில்லை; அன்னிய நாடுகளிலிருந்து தருவிக்க வேண்டியிருந்தது; அன்னிய நாட்டுச் செலவாணிக் கஷ்டத்தால், போதிய அளவு ரசாயன உரம் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே தான் இன்றைக்கு ரசாயன உரத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். பல ரசாயன உரத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், வெளிநாடுகளிலிருந்தே இறக்குமதி செய்து வெற்றிகாண முடியாது என்பதுதான். நம் ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா ராஜ்யங்களிலும், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் ஓரளவு நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இன்றைக்கு ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது. மூன்றாவது திட்டகாலத்திற்குள் புராவும் நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யலாம் என்றாலும், அந்த கட்டத்தை அடையும் போது, இன்னும் அதிகமாகத் தேவைப் படுமானால், அதற்கும் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். ஆனால், இன்றைக்கு இப்பொழுது தெரிந்த அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஆகையினால் விவசாயத்தில் நாம் 12 லட்சம் டன் என்று சொல்லி, 7, 8 லட்சம் டன் தானே, அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் அறிந்து சொல்ல வேண்டும். அதில் ஒன்றும் ரகசியமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை. மக்கள் பிரதிநிதிகள், மக்கள் முன்னிலையிலே வைத்து இவற்றைக் கூறியிருக்கிறோம். எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் என்றால், இந்த இரண்டு இடங்களில் குறைவு இருந்தாலும் கூட, என் உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி, மற்ற ராஜ்யங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் உயர்வைவிட, நம் வளர்ச்சி அதிகம் என்று இங்கே புள்ளி விவரங்கள் விரிவாக்க கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவைகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன்.

முக்கியமாக விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரை, உற்பத்தி மத்தியப் பிரதேசத்தில், ஆந்திராவில் அதிகம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், அங்கெல்லாம் உள்ளா பரப்பளவு எவ்வளவு என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டு, அங்கே 14½ அல்லது 2 மடங்கு என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே பத்தாண்டு காலத்தில் உற்பத்தி பெருகி யிருக்கிறது, முக்கியமாக வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் எந்த அளவுகோலை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும் போது, நாம், எல்லா ராஜ்யங்களிலும் மூன்றாவதாக இருக்கிறோம். முதல் இடம் ராஜஸ்தான் வகிக்கிறது. ராஜஸ்தான் எப்படி. முதல் இடம் வகிக்கிறது என்று பார்த்தால், எப்படி 114 சதவிகிதம் அடைந்தது என்றால், முன்னே புள்ளி விவரங்கள் கிடைப்பாது. விவசாயமே தெரியாமல் இருந்தது, அவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருந்தது. மன்னர் ராஜ்யங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து, புதிய நிர்வாகமுறை வந்ததால், அங்கே விளைச்சலே இல்லாத நிலங்களும் விளைந்திருக்கின்றன. முன்பே விளைச்சல் உள்ள நிலத்தை விட, முன்பு ஒன்றுமே இல்லாத நிலத்தில் கொஞ்சம்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

அதிகமாக இருக்கும். அந்த முறையிலே அங்கே 114 சதவிகிதம் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாபை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு அதிக உற்பத்திக்குக் காரணம், அங்கே பெரும் நதிகள் பாயும் காரணம். அது ஐந்து நதிகள் கொண்ட பிராந்தியம். அங்கே 54 சதவிகிதம் உயர முடிந்தது. அவை அசாதாரணமான நிலங்கள். சாதாரணமான நம் ராஜ்யத்தில் முயற்சியின் காரணமாக 44.7 சதவிகிதம் உயர்வைக் கண்டிருக்கிறோம். அதற்கான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே தமிழ் நாட்டில் சாதாரணப் பிராந்தியங்களைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், நாம் முதலில் இருக்கிறோம்.

விவசாயத்தில் மட்டும் உற்பத்தி என்றால் போதாது. வருவாயைக் கொண்டு பார்த்தால், தலை ஒன்றுக்கு 93 ரூபாய் வருகிறது. ஆந்திராவில் 114 வருகிறது என்றால்—அதற்கு என்ன காரணம், நாம் என்ன சாதித்து விட்டோம் என்றால்—நிலப் பரப்பை வைத்துக் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். இங்கே 56 லட்சம் சதுரமைல்; 3 கோடிக்குப் பச்சம் மக்கள் தொகை. ஆந்திராவில் 126 லட்சம் சதுரமைல்; மக்கள் தொகை நம்மாவைவிட 10 லட்சம்தான் அதிகம். ஆகவே, 93 ரூபாய் என்று சொல்லும் போது, அவர்களுடைய இரண்டு ஏக்கருக்கு நம்முடைய ஒரு ஏக்கரைக் கணக்கெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், நம்முடைய வருமானம் இரட்டிப்பு என்றாகிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு கணிசமான முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் ஒப்புக் கொண்டார்கள்; திராவிட முன்னேற்றத் தலைவரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : நம்முடைய மாகாணத்திற்கும் மற்ற மாகாணத்திற்கும் இடையே விவசாய வளர்ச்சியில் ஏன் குறைவு இருக்கிறது என்று கேட்கவில்லை; மொத்தத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி குறைந்திருக்கிறதே, அதற்குக் காரணங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் சொன்ன கருத்தை முழுக்க, முழுக்க ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். எல்லா வழியிலும் முன்னேற்றம் கண்டுவிட்டோம், நிதி அமைச்சருக்கு வேலையில்லை, தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமனுக்கு வேலையில்லை, விவசாய அமைச்சர் பக்தவத்சலத்திற்கு வேலையில்லை என்று சொல்லவில்லை. சில முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. தொடர்ந்து அதே முறையில் முயற்சிகள் செய்தால், பெரிய அளவில் வெற்றி காண முடியும், நாம் போகும் பாதை சரியான பாதை என்பதைத்தான் சொல்லி யிருக்கிறேன். தயவு செய்து அதைப் படிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் உச்சத்தை அடைந்து விட்டோம், அமெரிக்காவைப் போல், மேலே போயாகி விட்டது, முயற்சி ஒன்றும் வேண்டிய தில்லை என்று சொல்ல வரவில்லை.

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

தொழில் துறையில் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதற்கும் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதையும் பார்த்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதிலே கணக்குப் பார்த்தால், முக்கியமாகப் பெரிய தொழில்களை விட்டுவிட்டு—50 லட்சத்திற்கு மேலே பெரிய தொழில்கள், அதற்குக் கீழே மீடியம் தொழில்கள், 5 லட்சத்திற்குக் கீழே ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஸ்மால் எண்டர்ப்ரைஸஸ் என்கிற மீடியம், ஸ்மால்ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், அப்படிச் கணக்குப் பார்க்கும்போது, நம் மாகாணம் மொத்தத்தில் மூன்றாவது இடம் வகிக்கிறது. முதலாவதாக இருக்கிறது பாம்பே—பாம்பே மொத்தம், மகாராஷ்டிரா மட்டுமல்ல, இது 1958-59-ம் வருஷக் கணக்கு—அது 163 கோடி, அடுத்தது உத்தர பிரதேசம்; அது 131 கோடி; நம் ராஜ்யம் 103 கோடி; மூன்றாவது இடம். அதைப் பார்க்கும்போது பம்பாயில் 163 என்று இருக்கிறது. மேலும் பம்பாயில் இருக்கக் கூடிய மக்கள் தொகையைப் பார்க்கும்போது அங்கே ஆறு கோடி, 5½ கோடி. உத்தரப் பிரதேசத்தில் 6½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற தொழிலில் கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கே மூன்று கோடிக்குக் கொஞ்சம் மேலாக இருக்கிறது. அதாவது 163, 131, 103 என்ற அளவில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இந்த பத்து ஆண்டு காலத்தில் இங்கே கணிசமான அளவில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி இன்றைக்கு தலை ஒன்றுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த பத்து ஆண்டு காலத்தில் மற்ற ராஜ்யங்களுடன் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நாம் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருப்பதைக் காலாலாம். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த மற்ற ராஜ்யங்களின் நிலையையும் இந்த ராஜ்யத்தின் நிலையையும் எடுத்துக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நாம் எவ்வளவோ வேகத்துடன் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பது நன்றாகத் தெரிய வரும். மற்றவர்கள் நம்மைப்போல் அவ்வளவு வேகமாக முன்னேற்ற மடையவில்லை என்பதைப் பார்க்கலாம். அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களையும் எங்களால் கொடுக்க முடியும். ஒரு தலை ஒன்றுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் வருவாய் தகுந்த அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. நம்முடைய வளர்ச்சி, மற்ற இடங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நாம் நாலாவதில் இருக்கிறோம். முதலில் இருப்பது ராஜஸ்தான், அதற்குக் காரணம் அங்கே விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக பஞ்சாப், அதே மாதிரிதான் அங்கும் விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது 47.6-ல் இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக மத்திய பிரதேசம், அது 40.1. அங்கே புதிய புதிய தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பல பகுதிகள் அங்கே முன்னுக்கு வந்திருக்கின்றன. அதற்கு அடுத்தபடியாக நாம் வருகிறோம். அதாவது 38.3 அந்த அளவில் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

தலைக்கு வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது. நம்மிடையே ஜன நெருக்கடி அதிகமாக இருந்தாலும் கூட தலை ஒன்றுக்கு வருவாய் அதிகப் படியாகிக்கொண்டுதான் வந்திருக்கிறது. அந்த அளவில் நம் ராஜ்யம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இன்று நம்முடைய ஜன நெருக்கடி அதிகமாக இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு தலைக்கு வரக்கூடிய வருவாய் மற்ற இடங்களில் வந்திருக்கக்கூடியதைவிட வெகு வேகமாய் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அது போதுமா போதாது என்று கேட்கலாம். அது போதாது என்றுதான் சொல்லலாம். அந்த முறையில் பேசும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார், நிதி அமைச்சர் குழப்பம் அடைந்திருக்கிறார் என்று. அப்படி எனக்கு குழப்பம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதை நாட்டின் முன்னேற்றத்தை அனுசரித்து மாற்றிக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். ஒருவர் சொல்லுகிறார் நான் சொல்லி இருப்பது ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருக்கிறது என்றும், அதற்கு தன்னால் மருந்து கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி தலைவர் அதற்குத் தகுந்த மருந்து கொடுப்பார் என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர் இதுவரையிலும் அதற்கு மருந்து கொடுக்கவில்லை. அவர் மருந்து கொடுப்பார் என்று இதுவரையிலும் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் இதுவரையிலும் எந்த விதமான மருந்தும் கொடுக்கவில்லை. நான் சொல்லுகிறேன், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது விவசாயம் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். இன்னொரு பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன், இப்பொழுது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பகுதி மக்கள் அதாவது 70 அல்லது 75 சதவீத மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிறார்கள். அப்பேற்பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் வறுமையால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்க வேண்டுமானால் தொழில் வளம் பெருகினால் தான் அவர்களுடைய வறுமை போகும். அந்த வகையில்தான் நான் முரணாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கி அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்க முயற்சிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால், எந்த விதத்தில் முரணாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள முயற்சித்துப் பார்த்தேன். அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பின்னால் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒருவரும் விளக்கவில்லை. ஆகவே இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட உண்மை இது என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விவசாய வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்லும்போது விவசாயத்தில் அதிகப் படியான மக்கள் போய் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பது அல்ல. அதிகப்படியான மக்கள் போய் வேலை செய்தால் உற்பத்தி பெருகிவிடும் என்பது அல்ல. அதிகப்படியான மக்கள் போய் வேலை செய்தால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்பதுதான் எங்களுடைய

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

கருத்து. அதுதான். உலகத்திலுள்ள எல்லோரும் அறிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய உண்மை. இதுதான் எல்லோருடைய அனுபவமும்.

SRI C. N. ANNADURAI :

கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்ட மூன்று துறைகளில் அதாவது விவசாயம், பெரும் தொழில், சிறு கைத்தொழில் இவைகளில் எந்த ரேஷியோப்படி அவர்கள் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டு வருகிற கருத்தைச் சொல்லி முடித்து விட்டு அதன் பிறகு அவர் கேட்பதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதியை தொழிலுக்குக் கொடுத்தால் ஓரளவு உற்பத்தி பெருகுமென்பொழிய அதிகப் படியான மக்களை வேலை செய்யச் சொன்னால் விவசாய உற்பத்தி பெருகி விடாது. மக்கள் அதிகரிப்பதால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. மக்கள் அதிகமாகப் போனால் விளைச்சல் குறைந்து விடலாம். இது உலகத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவம். அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால் விவசாயத்தில் அதிகப் படியான இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் மற்ற கருவிகளையும் உயர்ந்த போன்றவைகளையும் அதிகப்படியாக உபயோகிக்க வேண்டும். ஆகவே சமுதாயத்தில் விவசாயம் பெருகு வதற்கு தொழில் வளம் பெருகவேண்டும். இதை கம்யூனிஸ நாடுகள் கூட கண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயத்தைப் பெருக்கும் போது அதையொட்டி தொழிலுக்கும் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. இந்தக் கருத்தில்தான் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதென்பொழிய எந்தவிதமான குழப்பமும் ஏற்பட வில்லை.

இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் வறுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலிருந்து மக்கள் வெளி வரவேண்டும் என்று சொன்னால் விவசாயத்தில் தொழிலை ஈடுபடுத்தினால்தான் பொரு ளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்படும். அதே சமயத்தில், இன்னொரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் சொன்னார், கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் எல்லோரும் நகரங்களுக்கு வருகிறார்கள் என்று, அதை குற்றமாகவும் சொன்னார். அப்படி கிராமங் களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களை நோக்கி வருவதை நாங்கள் வரவேற் கிறோம். ஏனென்றால் அந்த அடிப்படையில் நகரங்களில் தொழில் அதிகப்படியாக வளர்ந்து வருகிறது என்றுதான் நாங்கள் நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழில் எந்த அளவிற்கு நகரங் களில் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறதோ அந்த அளவில்தான் கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களுக்கு வருகிறார்கள். தொழில் கள் நகரங்களில் வளர்ந்து வருகிறது என்றால் அந்த அளவுக்கு கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களுக்கு வந்துதான் ஆக வேண்டும். நகரங்களில் தொழில் வளருகிறது என்பதற்கு அதுதான் அடையாளம் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

ண்டும். அதுதான் பொருளாதார இயற்கை விதி கூட. அதை ஒரு விதி என்று கூடச் சொல்லலாம். அப்படி நகரங்களில் தொழில் முன்னேற்றமடைந்து கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களுக்கு வந்து முன்னேற்றத்தைக் காணவேண்டும். அது உண்மையானால் அந்த அடிப்படையில் நாம் முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டு போகிறோம் என்றுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் அந்த அளவில் நம் தேசம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நகரங்களில் தொழில் வளர்ந்து வருகிறது என்றால் நகரங்களில் எல்லா விதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதி, தண்ணீர் வசதி முதலியவைகள் ஏற்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நகரங்களுக்குப் பக்கத்தில் புதிய புதிய நகரங்களை அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களையும் வகுக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. ஆகவே கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களை நோக்கி வருகிறார்கள் என்றால் நகரங்களில் அந்த அளவில் தொழில் வளம் பெருகி இருக்கிறது என்று அர்த்தம். இதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களையும் கொடுக்க முடியும். ஆனால் இங்கே ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது பிரிவினை சக்தி சில இடங்களில் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் அப்படி இயங்கி வருகிற பிரிவினை சக்தியை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு சில புள்ளி விவரங்களை கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழில் கம்பெனி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டதாக இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு பல கம்பெனிகள் இயங்கிக்கொண்டு வருகின்றன. அந்த முறையில் சில தொழில் நடைபெற்று வருகின்றன. பொது துறையில் கூட தொழில்கள் கார்போரேஷன் என்று ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு தொழில் இயங்கி வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது சில புள்ளி விவரங்களை கொடுக்க முடியும். 1956-57-லிருந்து 1960 டிசம்பர் வரைக்கும் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அது வேண்டுமானால் அதை எடுத்து அச்சடித்து கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அகில இந்தியாவில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் எந்த அளவில் கம்பெனிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எந்த அளவுக்கு பங்குகள் அவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள், எந்த அளவு நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, பங்குகள் மூலமாக நமக்குக் கிடைத்த

8th March 1961]

[Sri C. Subramaniam]

பணம் எவ்வளவு, எவ்வளவு முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கு அடிப்படையில் சொல்லுகிறேன், நமக்கு வருஷா வருஷம் பங்கு தொகை அதிகமாகிக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. 1960-61-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் புது தொழில்கள் எவ்வளவோ ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஏற்பட்டிருப்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். ஐம்பது லட்சத்திற்கு மேல் முதலீடு செய்யக்கூடியவைகளுக்கு பெரும் தொழில் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட பெரும் தொழில்கள் வந்திருக்கிறது என்பதை வருஷா வருஷம் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கும் தெரியும். 1956-57-ல் மூன்று கம்பெனிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டன. 1957-58-ல் ஐந்து கம்பெனிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டன. 1959-60-ல் 7 கம்பெனிகள், 1960-61-ல் அதுவும் 14—12—1960 வரையில் 18 கம்பெனிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் முன்னப்போல் வெறும் நூல் மில்கள் மட்டும் இல்லை, என்ஜினியரிங் தொழில், ரசாயனத்தொழில் உரம் போன்ற பலவிதமான தொழில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதனுடைய மொத்த முதலீடு 58 கோடி ரூபாய். மற்ற பகுதிகள் எப்படி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன, நம் பகுதி எப்படி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு பார்த்தால் தெரியும். இதற்கு முன்பாகவாவது பெங்கால் முதலாக இருந்தது. நாம் இரண்டாவதாக இருந்தோம். இப்போது நாம் முதலாவதாக இருக்கிறோம், அகில இந்தியாவிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர் இதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் ஏற்பட்டிருந்த தொழில் வளர்ச்சி அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். நாமும் இன்னும் பெரும் அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால் இந்த 18 போதாது. 18-க்குப் பதில் ஐம்பது, அறுபது, நூறு என்றைக்கு ரிஜிஸ்டர் ஆகிறதோ அன்றைக்குத் தான் ஓரளவு தொழில் வளர்ச்சி அடையமுடியும் என்று சொல்லவேண்டும். இதில் கருத்து வேற்றுமைக்கு இடமில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இதற்குமேல் ஒரு படி அதிகமாகவேண்டுமென்றால் அதுதான் எங்கள் கொள்கையும். அப்படி ஏற்படுவதற்கு முயற்சியும், வசதியும் செய்வவேண்டும் என்பது தான் எங்கள் எண்ணமும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற வளர்ச்சி நூற்றில் ஒரு பங்குதான் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழில் வளர்ச்சி முழுவதையும் அடைவதற்கு எத்தனை வேகமாகப் போக வேண்டுமோ அத்தனை வேகமாகப் போகவேண்டும். முயற்சி செய்யவேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் முயலுகிறோம். இந்தச் சபையில் உள்ளவர்களும் அதற்கு ஒத்துழைக்கவேண்டும். “ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை. இங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் பொம்மை” என்று காலிப் பிடித்து இழுத்துவிடாமல் இன்னும்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

வேகமாகப் போக ஓரளவு சக்தி அளிக்கவேண்டும். ஓரளவு சுணங்கும் போது சுறுசுறுப்புக்கு முடுக்கிவிடவேண்டுமே தவிர, போகிற வேகம் தடைபடும்படியாகச் செய்யக்கூடாது. அப்போது தான் அவர்களும் வெற்றி பெறுவார்கள். அதைவிட்டு ஒரே ஒரு பாட்டைத் திருப்பித் திருப்பிப் பாடவேண்டாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடு இன்னொன்று சொன்னார்கள். நாங்கள் கிளர்ச்சி செய்த காரணத்தினால்தான் இன்ன இன்ன ஏற்பட்டது என்று சொல்லி சிறிதளவாவது நாங்கள் சந்தோஷப்படக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். நன்றாக சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்ளட்டும். நாங்கள் செய்ததை அவர்கள் செய்ததாக, அவர்கள் செய்ததை நாங்கள் செய்ததாக எண்ணி ஒத்துழைக்கும் மனோபாவம்தான் வளர வேண்டும். அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இவ்வளவுக்கும் நாங்கள்தான் பொறுப்பு என்று கொஞ்சம் சந்தோஷப்படுவதற்கு பேசுவார்களேயானால் எந்தக்காலத்திலும் நான் அந்தச் சந்தோஷத்திற்குக் குறுக்கே நிற்கமாட்டேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்தில் ராமாயணத்தில் இருந்து உபமானத்தை எடுத்துச் சொல்லி எங்களை எல்லாம் அனுமார்கள் என்றார். (ஸ்ரீ வி. என். அண்ணாதுரை:—அந்தப் பட்டம் ஒருவருக்கு இல்லை.) எல்லோருக்கும் அந்தப் பட்டம் சார்ந்தது என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை. இது மாதிரி உபமானம் சொல்வது சலபம். உபமானம் சொல்லி யாரையும் ஏமாற்றிவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உபமானத்தின் மீது இவ்வளவு நம்பிக்கை வைக்காமல் உண்மையாக இருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விலைவாசி கட்டுப்பாட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கவர்னர் உரையின்போதே அதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் குறையை நீக்கக்கூடிய சக்தி இன்னும் ஏற்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விலைக்கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை, சிக்கல் இருக்கிறது என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இது ஒரு கட்சிக்கும், இன்னொரு கட்சிக்கும் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல் மட்டும் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே இருக்கக்கூடிய சிக்கல். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்பதும், வேண்டாம் என்பதும், ஓரளவு அத்தியாவசியப் பொருள்கள் மீதாவது கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும் என்பதுமாக கருத்துவேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இதை ஒப்புக் கொள்வதற்கு நான் தயங்கவில்லை. யுத்த காலத்தில் இருந்த ரேஷன் முறை வந்தால் விலை கட்டுப்படுத்தப்படும் என்றால் அதை யாரும் விரும்பமாட்டார்கள்.

இதில் அடிப்படையாக இருப்பது ஒரு விஷயம். பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தப் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படுகின்ற காலத்தில் விலை உயர்வு ஏற்

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

படுகிறது. அந்த விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதில் நமக்குள் குழப்பம் இருக்கிறது. பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படாமல் அப்படியே இருந்தால் விலை உயராமல் இருக்கும். விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பொருளாதார முன்னேற்றமே வேண்டாம் என்றால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாரில்லை. பொருளாதார முன்னேற்றம் வேண்டும். அதன் காரணமாக சிறிது விலை உயர்ந்தாலும் பரவாயில்லை. உற்பத்தி பெருகுவதற்கு, பல தொழில்கள் அமைவதற்குத்தான் முதல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் சொன்ன ஒரு கருத்தை மறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய கருத்து வேற்றுமை. கன்ஸ்யூமர் குட்சை கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டிருந்தால் விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்க முடியும் என்கிற சத்தந்திரா கட்சிக் கொள்கையை அவர் எடுத்துச் சொன்னார். அது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உகந்தது அல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை. கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியும் அப்படித்தான் நினைக்கிறது. நம் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய பேசிக் இன்டஸ்ட்ரி நம்மிடம் இருக்கவேண்டும். இதனால் இன்றைக்கு ஓரளவு நம் தலைமுறையில் கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிற்பாடு, பத்து வருஷத்திற்குப் பிற்பாடு நம் சந்ததியார்கள் நன்றாக வாழ முடியும் என்று உலகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அநுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டியதாய் இருக்கிறது. விலையேறுவதற்கு இதுவும் ஒரு அடிப்படைக் காரணமாயிருக்கிறது. அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். பேஸிக் இன்டஸ்ட்ரீஸை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை கட்டுவதற்கு 120 கோடியாகிறதென்றால், அவை வெளிநாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய இயந்திரங்களுக்காக மட்டுமல்ல, வீட்டு வசதி போன்ற பல வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது முதலில். அப்படிச் செலவு செய்யும்போது அதனால் ஏற்படக்கூடிய உற்பத்திப் பொருள்கள் மக்களுக்கு உடனே கிடைப்பதில்லை. அதாவது, அதனால் விளைகிற பொருள்களை உடனே மக்கள் வாங்கி விடமுடியாது. அதில் கிடைப்பதை வைத்துக்கொண்டு வேறு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதில் மக்கள் உபயோகிக்கும் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு பின்னர்தான் அவைகளை மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டும். ஆக, ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கூலிக்காக கொடுக்கிறோம், இயந்திரங்களின் செலவு, இப்படி பல செலவுகள் இருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டு பேஸிக் இன்டஸ்ட்ரீஸை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் தான் இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்யப்படுகிறது. பொருள் உற்பத்தி குறைவாகயிருப்பதால் விலை உயர்வு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

12-00
noon.

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

சுதந்திராக் கட்சி சொல்வது, பேஸிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் வேண்டாம், கன்ஸ்யூமர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று. அது, இன்று சரியாகயிருக்கலாம். ஆனால் பொருளாதார சக்தி நம் நாட்டில் பெருக பேஸிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ்க்குத்தான், கனரகத் தொழில்களுக்குத்தான் நாம் முதலீடும் கொடுக்க வேண்டும். கருத்து வேறுபாடு இருந்தால் அது அடிப்படையான கருத்து வேறுபாடு. ஆகவே, அக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் நான் இல்லை. அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் எனது கருத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள், என்பதில் சந்தேகமில்லை. (குறுக்கீடு). திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இன்னொரு கட்சியோடு இணைத்து விடுவதாக சொல்கிறார்கள். நான் நினைத்தால் அவர்கள் இணையப் போவதில்லை. ஆனால் அப்படி இணையப் போவதாக வதந்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது அவர்கள் பொறுப்பு. இணைவது பற்றியோ அல்லது இணையாதிருப்பது பற்றியோ நான் கவலைப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் செய்யவேண்டிய முடிவு அது. பின், கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சில விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். நெய்வேலி பற்றி சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் பக்கத்திலுள்ள முத்தையா செட்டியார் அவர்களும் அதுபற்றிய கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அங்கு ஏதோ காரியங்கள் சரியானபடி நடக்கவில்லை என்றும், தாமதமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் சிலர் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு நான் அங்கு போய் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். அங்கு திறமையாகவும், வேகமாகவும் வேலைகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்குள்ள அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் நான் செய்து கொடுக்கத் தயார், ஒவ்வொருவரும் நெய்வேலிக்குச் சென்று தயவுசெய்து பார்த்து விட்டு வாருங்கள், பின்னர் அது பற்றி தனியாக உட்கார்ந்துகொண்டு பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் பேசலாம். அங்கு எப்படி பல தடைகளையும் மீறிக் கொண்டு வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும் போது காரியத்தைச் சாதிக்கக் கூடிய சக்தி நமக்கு இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, வினாகக் குறை கூறுவதில் பிரயோஜனமில்லை. எதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. ஆறு மாத தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அதற்குள்ள காரணம் என்னவென்று தெரிந்து கொண்டால் அதை தாமதம் என்றே கூற மாட்டோம். உடனடியாகவே, அங்கு லிக்னைட் இருக்கிறயிடத்திற்கு போய்விட முடியும். ஆனால் அதை எடுத்தவுடன் அதை உபயோகப்படுத்தியாக வேண்டும். உபயோகிக்காவிடில் நெருப்பு மிடித்துக் கொள்ளும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் 2,000 டன் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே அதை எப்படிக் கூற வேண்டும் முடியாதா என்று பார்க்கப் போயிருந்தேன். இரண்டாயிரம் டன் எடுக்க முடியாது என்ப

5th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

தல்ல. எடுக்கலாம். ஆனால் தொடர்ந்து இரு பக்கத்திலுமுள்ள 50 பம்புகள் ஆறு மாதத்திற்கு தொடர்ந்து அதேபோல் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விடும். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் காண்பித்து எல்லாம் கூறினார்கள். அவர்கள் சொல்வது சரி என்று ஒப்புக்கொள்ளும் நிலையில்தான் இருக்கிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரம் எப்பொழுது வேலை செய்கிறதோ அப்பொழுது முதல் இந்த லிக்னோட் உபயோகிக்கும் நிலை ஏற்படும். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது அவர்களின் மனப் போக்கைக் காண்பித்தது. அங்கு, மின்சார நிலையம்தான் நம் கண்ணில் தெரிகிறதென்று கூறினார்கள். எனினில், அது ரஷ்யாவிலிருந்து வருகிறது. அவர்களை அறியாமலேயே வெளிவருகிறது என்பதுதான் விநோதமாகயிருக்கிறது, பல நாடுகளிலிருந்தும் வந்திருப்பவை அவர்கள் கண்களுக்குத் தெரியும், இயற்கை கண் கொண்டு பார்த்தால், மின்சார உற்பத்தி நிலையம் மட்டுமின்றி, உர உற்பத்திசாலையும் ஆரம்பிக்கயிருக்கிறது, அதற்கான இயந்திரங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சுட்டகரியை பரிசோதனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு டெண்டரும் வந்திருக்கிறது, அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல விதத்தில் ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது பற்றி நாம் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும். இரும்பு தொழிற்சாலை பற்றி இங்கு கருத்து தெரிவித்தார்கள். வட நாட்டிலுள்ள இரும்பு உற்பத்தி விலையைவிட இங்கு அதற்குமேல் இருந்தாலும் கூட இங்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று. அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. அதற்கும் ஓரளவு இருக்கவேண்டும். அந்தளவிற்கு உள்ளாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் என் கவலை. அங்கு 120 ரூபாய் விலை என்றால், அதைவிட இரண்டு மடங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம், அதற்கு மேல் போனால் அது சரியானபடியிருக்குமா என்று பார்க்கவேண்டும். புள்ளி விவரங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது, ஓரளவு குறைவான விலையில் இரும்பு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி நானே அல்லது தொழில் அமைச்சர் அவர்களோ முடிவு கூற முடியாது, நிபுணர்கள்தான் கூறவேண்டும். வடக்கேயிருக்கக்கூடிய நிபுணர்களானால் நம்மை ஏமாற்றி விட்டார்கள், வஞ்சித்து விட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் வெளி நாட்டிலுள்ளவர்கள் நம்மை வஞ்சிக்கவேண்டிய வஞ்சக மனம் அவர்களுக்கு கிடையாது. அவர்கள் முடிவை அடிப்படையாக வைத்து இரும்புத் தொழிற்சாலைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. அதுபற்றி விரிவாக சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலும் தாமதம் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறினர், 1957-58-லேயே பரிசோதனை நடக்கிறதென்று சொன்னார்கள், இப்பொழுதும் அப்படியே சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பரிசோதனை பல கட்டங்களில் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. லாபரட்டரி டெஸ்ட், பரிசோதனை நிலையத்தில் நடக்கவேண்டியது, பின், பைலட் டெஸ்ட்ஸ், பெரிய அளவில் நடக்கவேண்டியது, பின்னர் கமர்ஷியல் அளவில் உற்பத்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

தியை பெருக்கவேண்டியது. லாபரட்டரி டெஸ்ட் சாதகமாக முடிந்திருக்கிறது. பைலட் டெஸ்டுக்கு 2,000 டன் நிலக்கரி வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, முன்னால் பரிசோதனை செய்கிறோம் என்று சொன்னதையே இப்பொழுதும் சொல்கிறார்கள் என்றால், என்னென்ன பரிசோதனைகள் செய்யவேண்டுமென்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். பின்னர், இரிகேஷன் பெஸிலிட்டிஸ். பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து போய் விட்டது, மத்தியதர பாசனத் திட்டங்கள் பலவற்றை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி கவர்னர் உரையிது நடந்த விவாதத் தின்போது பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பொழுது குறிப்பிட்டதுபோல், நமக்கு விவசாயம் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை யென்று சொன்னால், அதில் குறைவான வருவாய் வருவதாகயிருந்தாலும் சரி, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 5,000, 10,000 ரூபாய் செலவானாலும் அதை எடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்றால். தொழில் துறை அபிவிருத்தியில் நாம் பெரிய அளவு பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, நிறையப் பணம் செலவு செய்து எங்கள் பகுதிக்கும் நீர்ப்பாசன வசதித் திட்டம் வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், ஒன்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1½% அளவு வட்டிக் கட்டக் கூடிய முறையில், அதாவது அத்தளவு உற்பத்தி பெருகுவதைக் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு அது சரியா அல்லது 3-லிருந்து 10% வரை பலன் தரத்தக்க திட்டங்கள் இருக்கும்போது அதில் போய் முதலீடு செய்வது சரியா என்பது பற்றி யோசித்து முடிவு செய்யும்போது, கோடிக்கணக்கில் விவசாயத்தில் போட்டால் பரவாயில்லை என்று சொன்னால் அது பற்றி பரிசீலனை செய்ய நான் தயாராயிருக்கிறேன்.

ஆனால் இன்றைக்கு அவ்வாறு செய்வது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைத்தான் நான் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில்தான் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. எதை எதை நாம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பார்த்து எதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறோமோ, அதற்குப் பணம் குறுக்கே நிற்காது என்பது மட்டுமல்ல, வேண்டிய அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க முடியும் என்கின்ற உறுதியை நீர்ப்பாசன மந்திரி அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் வெறும் விவசாயத் துறையை மட்டும் பார்க்காமல் இன்றைக்கு பொருளாதாரத் துறையிலும் மற்றத் துறைகளிலும் எப்படியிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்த்துத்தான் நாம் எந்த முடிவுக்கும் வரவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான திட்டங்களில் ஒன்று சேதுசமுத்திரத் திட்டம். இதை 'இண்டகிரேட்டெட் பிராஜக்ட்'-டாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பலர் சொன்னார்கள். அந்த முறையில்தான் இதை

8th March 1961]

[Sri C. Subramaniam]

எடுத்துக்கொள்ளவும் அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. அதை பரிபூரணமாக நடத்த முடியும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். இதில் யாரும் குறுக்கே நிற்க முடியாது. இதற்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும் 20 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும் கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் இதைப்பற்றி தீவிரமான பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக டேவிஸ் அவர்கள் பரிசீலனை நடத்தித் தந்திருக்கின்ற திட்டத்தை நமது ராஜ்ய இன்சினியர்கள் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டதுடன் சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முப்பது கோடி செலவானாலும் சரி, 20 கோடி செலவானாலும் சரி, இது உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றாலும்—குறைவான தொகையிலேயே முடியும் என்று இருந்தால் இப்போதே எடுத்துக்கொள்ளலாம்—எப்படியும் இதற்கான முடிவு வந்தவுடன் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதை இந்த சபை முன் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சில குறைகள் என்னுடைய பட்ஜெட் உரையில் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. அதைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகை தலையங்கமும் எழுதியிருந்தது. அதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கதர் உற்பத்தி அதிகமாகியிருந்தும் அதிகமான அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு பெருகவில்லை, ஆகவே இந்த திட்டத்தை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியமா என்பதைப் பற்றியும் பலர் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி என்னுடைய பட்ஜெட் உரையில் வாசகம் தவறாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்வதுடன், அதற்காக மன்னிப்பும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதில் இருப்பது, “வருடம் ஒன்றுக்கு 164 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள 66 லட்சம் கெஜம் துணி உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருந்ததற்குப் பதிலாக இப்போது 2 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள 80 லட்சம் கெஜம் துணி உற்பத்தியாகி வருகிறது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது வருடம் ஒன்றுக்கு 80 லட்சம் கெஜம் துணி உயர்த்தியிருப்பதாக அர்த்தம் படும்படியாக இருக்கிறது. அதுமாதிரி இருப்பது தவறு. இதில் நான் சொல்ல நினைத்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால முடிவில் 66 லட்சம் கெஜம் துணி உற்பத்தியாகியிருந்தது. பின்னால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்திற்குள்ளாக 80 லட்சம் கெஜம் துணிக்கு மேலாக இருக்கும் என்ற பொருள் படும்படியான முறையில் இதை நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இவ்வாறு தவறான வாசகப் பிழை ஏற்பட்டதற்காக இந்தச் சபையில் நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது திட்ட கால முடிவில் 66 லட்சம் கெஜம் துணி உற்பத்தியானது, மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 80 லட்சம் கெஜம் உற்பத்தியாகும் என்றும்

[Sri C. Subramaniam]

[8th March 1961]

இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 9,000 பேர்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள், இப்போது இதில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற முன்னேற்றத்தின் காரணமாக அதாவது மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 15 ஆயிரம் பேர்கள் என்று உயரும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

இந்த முறையில் எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி அதன் மூலமாக முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்று சொல்லும்போது இந்த ஆண்டில் வரி விதிக்காமலேயே பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் பெருமையாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பெருமையாக எடுத்துக்கொள்ளவும் இல்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் இதைப்பற்றி சொன்னபோது இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பாகவே இனிமேல் வரி போடாமல் இருப்பதற்கு தயார் செய்து கொண்டார் என்கின்ற கருத்தை தெரிவித்தார்கள். அப்போதும் தேர்தலை நினைத்துக்கொண்டுதான் சொன்னேன் என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். அந்தச் சமயத்தில் ஒன்றிரண்டு வருடங்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன் என்று தெரிவித்திருந்தேன். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வரி போடாமல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இப்படி துண்டு விழுவதை எப்படி சரி கட்டுவது என்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில்—கூடியசிக்கிரத்தில் பைனான்ஸ் கமிஷன் வரப்போகிறது—என்கின்ற எண்ணத்தை எல்லாம் கொண்டு புதிய வரி ஏதாவும் போடாமல் துண்டு விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக, இனிமேல், வரப்போகின்ற இதைவிட, இன்னும் சிறந்த முறையில் வேகமாகவும், நிறமையாகவும் அதிகமாகப் பயன்தரக்கூடிய முறையிலும் இந்தத் திட்டங்களை நடைபெறச் செய்வதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகள் எல்லாம், இன்றைக்கு நமக்கு உடனடியாக பலன் தரவில்லை என்றாலும், அது நம்முடன் நின்று விடாமல் நமக்குப் பின்னால் வருகின்ற தலைமுறையினராவது கஷ்டப்படாமல் இருக்கக்கூடிய வகையில் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் முழு அளவுக்கு வெற்றி பெறவேண்டும் என்கின்ற அளவில் நமக்கு இருக்கின்ற நேரத்தில், நமக்கு இதனால் பல அசௌகரியங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட அவைகளை எல்லாம் நீக்கி விட்டு இதற்காக பாடுபடவேண்டும் என்கின்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முக்கியமாக இந்த சபையிலுள்ளவர்களின் ஒத்துழைப்பு மட்டுமல்ல. இந்த நாட்டு மக்களினிடையே ஒத்துழைப்பும் பெற்று—அந்த சக்தியின் மூலமாகத்தான் நாம் வெற்றி பெற முடியும் என்பதை நான் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன், என்பது மட்டுமல்ல, எங்கள் கட்சியும் உணர்ந்திருக்கிறது, இந்தச்

8th March 1961] [Sri C. Subramaniam]

சர்க்காரும் உணர்ந்திருக்கிறது. இந்த சக்திகள் எல்லாம் ஒன்று பட்டு ஒரே சக்தியாக வலிப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட நாம் எல்லோரும் முன் வரவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI C. N. ANNADURAI: தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது கைத்தறி போன்றவைகளை ஆதரிப்பதை வாதமாக வைத்துக்கொண்டு ஏதோ நாங்கள் பெருந்தொழில்களை வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லுவது போலத் தோன்றுகிறது, அது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது, கிராமத்திலுள்ள மக்கள் நகரத்திற்கு வந்திருப்பது வளர்ச்சியின் அறிகுறி என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த வகையில் கிராமத்திலுடைய பொருளாதாரத்தை பாதிக்கும் என்பதை யோசித்துப்பார்த்து உண்மையிலேயே அது நல்லதுதானா என்பதை புனராலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவதாக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதி நிலை அறிக்கையை தயார் செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு நன்றி செலுத்துவதை, இந்த ஆண்டு ஏன் விட்டிருக்கிறார்கள், அது வேண்டுமென்றே விடப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது தவறாக விடுபட்டுப் போய்விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எதிர்க் கட்சியிலிருந்து சொல்லப்படுகின்ற கருத்துகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டார்கள். முன்பு பருவ நிலையைப்பற்றி சொல்லியிருந்தேன், அது அவசியமில்லை என்று கூறினார்கள். ஆகவே இந்த ஆண்டு அதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. இந்த முறையில் எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் நாங்கள் தயக்கம் காட்டுவதில்லை. அதேபோன்று அதிகாரிகளுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற காரியத்திலும் ஒருவருக்கொருவர் நன்றி தெரிவிப்பது அவசியமில்லை என்ற கருத்துக்களைக்கூட்தான் இது விடுபட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சியினால் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரத்திற்குப் போவதினால் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு இருக்கின்ற பளு குறைந்து கிராம வாழ்வு செழிப்பு அடையும் என்கின்ற அடிப்படையான கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: இதோடு பொது விவாதம் முடிவடைந்தது. அடுத்தபடியாக, மான்யக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதம் நடக்கும், முதலாவதாக போலீஸ் மான்யத்தின் மீது விவாதம் ஆரம்பிக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது மான்யக் கோரிக்கையை பிரேரேபிக்கலாம்.